

การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2
(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวละเอียด ตลับนาค

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๓๕๒.๖๕๒.๙๐๔๔

ด ๒๖ ๗

๙๓

การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2
(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

ร.๕ ก.ย. 25๕7

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวละอียด ตลับนาค

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 25๕7

๒ 25๐7๘3

ละเอียด ตลับนาถ. (2547). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ
ช่วงชั้นที่ 2 โดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม
สารนิพนธ์ ศศ.ม.. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :
อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน
ในระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษา
อังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 35 คน
จากโรงเรียนวัดเสมียนนารี กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาใน
การทดลอง 22 ชั่วโมง นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างฝึกการอ่านภาษาอังกฤษตามแผนการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม โดยการอ่าน
เรื่อง ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น วางแผนการนำเสนอผลงาน นำเสนอ
ผลงานหน้าชั้นเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่มร่วมกัน โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและ
ให้คำปรึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้ ตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบย่อย แบบสังเกต
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนแบบสืบเสาะ
หาความรู้เป็นกลุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าเฉลี่ย การหาค่าร้อยละ และการหา
ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้โดยสูตร
t - test แบบ Dependent group

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มสูงกว่าผล
สัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

DEVELOPING PRATOMSUKSA 4 STUDENTS' ENGLISH READING
COMPREHENSION THROUGH GROUP INVESTIGATION

AN ABSTRACT
BY
MISS LAEID TALUBNARK

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
May 2004

Laaeid Talubnark. (2004). *Developing Pratomsuksa 4 Students' English Reading Comprehension through Group Investigation*. Master' s Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Tuenjai Chalermkit

The purposes of this study were to develop English reading comprehension of Pratomsuksa 4 by using Group Investigation technique, to compare pre-test with post-test by using Group Investigation, and to find out the students' attitude toward this technique.

The sample was 35 Pratomsuksa 4 students in Samiennaree School Bangkok selected by using simple random sampling. The students were trained and taught for 22 hours through the six stages of Group Investigation :

- 1) selecting the passage
- 2) planning the work
- 3) dividing the task to share the responsibility
- 4) preparing for the presentation
- 5) reporting the outcome
- 6) evaluating the product

The instruments used were the lesson plans using the Group Investigation technique, the English reading comprehension test, group work observation form and an attitude questionnaire.

The data were analyzed by using mean, percentage, and t-test for dependent group.

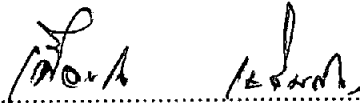
The results of the study showed that :

1. After employing the Group Investigation technique the students' abilities in English Reading comprehension. was higher than those before the experiment at the level of .05.

2. The students had positive attitude toward the Group Investigation technique.

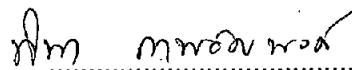
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการการบริหารหลักสูตรและกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์



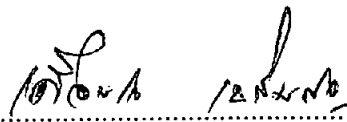
(อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร



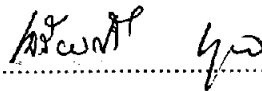
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพา เทพอัครพงศ์)

คณะกรรมการสอบ



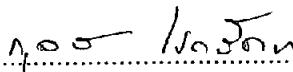
ประธาน

(อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ)



กรรมการ

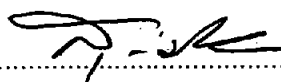
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล)



กรรมการ

(อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ



คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 17... เดือน พฤษภาคม... พ.ศ. ๒๕๔๗...

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้แนวคิด และเป็นกำลังใจที่ดียิ่งจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา กรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล อาจารย์นงเยาว์ กอสนาน อาจารย์เตือนดา เลาสุขศรี และคณาจารย์ในภาควิชาภาษาตะวันตกทุกท่านที่กรุณาถ่ายทอดวิชาความรู้ให้คำปรึกษาชี้แนะ ให้ข้อคิดเห็นต่างๆ และให้กำลังใจตลอดมาจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเสมียนนารี นางสุวิพร กาญจนวาทศิลป์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ คณะครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเสมียนนารี ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณเพื่อนและน้องๆ ในสาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ทุกคนที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ น้องๆ และสมาชิกในครอบครัวทุกคนที่คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือและดูแล ด้วยความรักและห่วงใยจากครอบครัวจึงทำให้งานสำเร็จด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้ คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบ เป็นการทดแทนพระคุณของบิดาผู้ล่วงลับไปแล้ว มารดา มอบแต่ครูอาจารย์ทุกท่าน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ

ละเอียด ดลับนาค

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ 1
	ภูมิหลัง 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 4
	ความสำคัญของการวิจัย 4
	ขอบเขตของการวิจัย 5
	นิยามศัพท์เฉพาะ 5
	สมมติฐานการวิจัย 6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ 8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือ 14
	วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม 16
	การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบร่วมมือ 20
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 24
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า 27
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง 27
	ระยะเวลาในการทดลอง 27
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า 28
	วิธีดำเนินการทดลอง 36
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล 37
4	ผลการวิเคราะห์ 38
	ตอนที่ 1 การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะ หาความรู้เป็นกลุ่ม 38
	ตอนที่ 2 การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน 41
	ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบสืบเสาะ หาความรู้เป็นกลุ่ม 45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	49
ความมุ่งหมาย	49
วิธีดำเนินการวิจัย	51
อภิปรายผล	54
ข้อเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	64
ภาคผนวก ก แผนการดำเนินการจัดกิจกรรมแบบสืบเสาะ	
หาความรู้เป็นกลุ่ม	66
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	68
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	81
แบบทดสอบย่อย	81
ภาคผนวก ค แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	90
แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียน	99
แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม	100
ภาคผนวก ง รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	109

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่าง คะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม	39
2	การเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบย่อย 4 ครั้ง	40
3	การเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	42
4	ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม	46
5	การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการวิจัย	102
6	การสรุปผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่มโดยผู้วิจัยและนักเรียนครั้งที่ 1	103
7	การสรุปผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่มโดยผู้วิจัยและนักเรียนครั้งที่ 2	104
8	การสรุปผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่มโดยผู้วิจัยและนักเรียนครั้งที่ 3	105
9	การสรุปผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่มโดยผู้วิจัยและนักเรียนครั้งที่ 4	106
10	ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านก่อนเรียนและ หลังเรียน	107

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่ม สาระการเรียนรู้พื้นฐาน (หนึ่งใน 8 กลุ่ม) ซึ่งกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น ลักษณะเฉพาะของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคือ ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราววัฒนธรรมหลากหลายของสังคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545)

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารและถ่ายทอดความคิดเพราะเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่การแสวงหาความรู้ช่วยเสริมสร้างความคิดและประสบการณ์ตลอดจนช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินทักษะการอ่านเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุด ผู้เรียนมีโอกาสใช้ได้แม้จะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพราะเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ในการเรียนระดับสูง เพราะตำราส่วนใหญ่ยังเป็นภาษาอังกฤษอีกด้วย (สมิตรา อังวัฒนกุล. 2534 : 31) ฮาฟเนอร์ (Hafner. 1971 : 9 - 11) ได้ย้ำว่า การศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีการอ่านเป็นวิธีที่สะดวกที่สุด เอกสารสำหรับการอ่านหาได้ง่าย ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ กล่าวได้ว่า การอ่านเป็นรากฐานของการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะในการอ่านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการอ่านในระดับช่วงชั้นที่ 2 ดังนี้

- มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศเน้นการฟัง พูด อ่าน ตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ 1,050 - 2,000 คำ

- มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียนและโรงเรียนในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและความเพลิดเพลิน การอ่านเป็นการถ่ายทอดความคิดจากหนังสือของผู้ประพันธ์ไปยังผู้อ่านด้วยผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้อ่านได้ใช้ความคิดความรู้สึกของตน ถ้าผู้อ่านสามารถตีความจากหนังสือได้และสามารถรู้จุดหมายของผู้ประพันธ์ได้ ก็จะได้ชื่อว่าเป็นผู้อ่าน

หนังสือเป็น (เปลื้อง ณ นคร. 2538 :12) การอ่านคือการใช้ศักยภาพทางสมองเพื่อรับรู้ แปล ความหมายและเข้าใจปรากฏการณ์ของข้อมูลข่าวสาร เรื่องราว ประสบการณ์ ความคิด ความรู้สึก จินตนาการตลอดจนสาระอื่นๆ ซึ่งมีผู้แสดงออกโดยสัญลักษณ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษร ที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อสื่อสาร (แมนมาส ซวลิต. 2534 : 232) การอ่านจึงไม่ใช่การรับ ข้อมูลข่าวสารเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการสื่อสารแบบสองทาง (Two - way communication) ผู้อ่านต้องพยายามเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารผ่านตัวอักษรและเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน (Widdowson. 1978 : 174)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ของโรงเรียนวัดเสมียนนารี สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเครือข่ายโรงเรียน ทดลองใช้หลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในปีการศึกษา 2545 เป็นปีแรกของการใช้ หลักสูตร จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้านความ สามารถในการอ่านพบว่าอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ กล่าวคือนักเรียนสอบผ่านเฉลี่ยร้อยละ 20.40 และการสำรวจความคิดเห็นของครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบสอบถาม พบว่านักเรียนส่วนมากไม่รักการอ่าน ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้เนื่องจากสภาพการเรียน การสอนไม่สนองตอบความต้องการ ความสนใจ และวัยของนักเรียน ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีความถนัดในการสอนวิชาภาษาอังกฤษจึงสอนเน้นเนื้อหาสาระ สอนให้จำ และท่องคำศัพท์มากกว่าการสอนที่เน้นการฝึกทักษะการใช้ภาษาเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถ นำความรู้ไปใช้เป็นพื้นฐานของบทเรียนต่อไปหรือในชีวิตประจำวันได้ แม้ว่าครูผู้สอนจะ พยายามแก้ปัญหาโดยนำวิธีการแบ่งกลุ่มมาใช้ในการจัดกิจกรรม แต่พบว่าเป็นการแบ่งกลุ่มที่ นักเรียนต้องทำงานเดี่ยว เช่น แจกใบงานให้นักเรียนทุกคนทำงานอย่างเดียวกันในกลุ่ม หรือ อ่านพร้อมกันทั้งกลุ่ม นักเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มเมื่อฝึกทักษะการอ่าน ดังนั้นในการ อ่านแต่ละครั้ง นักเรียนเก่งสามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ด้วยตนเอง ในขณะที่นักเรียน ปานกลางหรืออ่อนข่างอ่อนจะมีปัญหาในเรื่องการจับประเด็นและความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ในการทำงานกลุ่มพบว่าไม่มีผลงานกลุ่มที่แท้จริง การวางแผน การทำงาน การแบ่ง ความรับผิดชอบและนำเสนอผลงานกลุ่มไม่ชัดเจน รวมทั้งไม่มีเกณฑ์การให้คะแนนที่นักเรียน มีส่วนร่วม สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษโดยรวม ไม่ดี

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่า การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งมีพื้นฐานมาจากปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนาการ (Progressivism) โดยจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดทิศทางการพัฒนาตนเอง และทฤษฎี สนามของเคิร์ต เลวิน (Kurt Lewin) ที่เน้นว่าการพึ่งพาซึ่งกันและกันเป็นตัวกำหนดวิธีการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งนี้ จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson. 1987 : 23 –

24) กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบต่อตนเองในงานที่ได้รับมอบหมายและมีทักษะในการทำงานกลุ่ม สลาวิน (Slavin: 1978 : 10) กล่าวว่ามิงงานวิจัยหลายชิ้นยืนยันว่า การเรียนแบบร่วมมือมีผลต่อความเจริญงอกงามทางวิชาการของนักเรียน กล่าวคือนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน สามารถเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเรียนอย่างเดียวกันได้และทุกคนได้รับประโยชน์ทั้งสิ้น ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนจะดีกว่านักเรียนเรียนโดยลำพัง ชูศรี สนิทประชากร (2534 : 46 – 47) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือว่าจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและความรู้นี้จะคงทน ผู้เรียนรู้จักการใช้เหตุผลมากขึ้นได้รับแนวคิดเพิ่มเติมจากเพื่อนมีการช่วยเหลือสนับสนุนกันในด้านต่างๆ มีสุขภาพจิตดี รู้จักการปรับตัว

การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก สังเกตการทำงานของนักเรียนและให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาที่นักเรียนไม่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง การเรียนแบบนี้จะทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง สนุกสนาน นักเรียนทำงานด้วยความสมัครใจ มีสัมพันธภาพที่ดีในกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนดีขึ้น (กรมวิชาการ. 2542 : 18)

การเรียนแบบร่วมมือมีหลายวิธี วิธีหนึ่งที่น่าสนใจคือ การสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation) โดยซาแรนและซาแรน (Sharan and Sharan. 1976) วิธีนี้เป็นวิธีที่นักเรียนทำงานโดยเลือกหัวข้อที่ตนสนใจไปศึกษาวางแผนการทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอผลงานโดยการรายงาน และประเมินผลด้วยตนเอง หรือให้เพื่อนประเมินผลจากกระบวนการทำงานของกลุ่มหรือผลงานของกลุ่มที่สำเร็จแล้ว การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับสมาชิกในกลุ่ม ทำให้สมาชิกเรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การทำงานร่วมกัน เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน และรู้จักการปรับตัวเข้ากับกลุ่ม เป็นการเรียนรู้อันเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (เพลินพิศ กลสรร. 2542 : 19)

การสอนอ่านโดยทั่วไปเชื่อกันว่า การอ่านเป็นการรับข้อมูลและเป็นทักษะที่ต้องฝึกเป็นรายบุคคล แต่การสอนอ่านด้วยวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มนี้ เป็นการสอนอ่านโดยใช้กระบวนการกลุ่มในการอ่าน นักเรียนเก่งสามารถช่วยเหลือนักเรียนอ่อนได้ และนักเรียนทุกคนจะเกิดความภาคภูมิใจที่ตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เพราะทุกคนมีส่วนร่วมในการทำคะแนนเท่าเทียมกัน ทุกคนจึงต้องมีความรับผิดชอบ พัฒนาดตนเอง รวมทั้งพัฒนาเพื่อนในกลุ่ม (วัฒนาพร กระจับทุกษ์. 2541 : 38) ผู้เรียนทุกคนต่างพยายามช่วยเหลือกัน เพราะครุคิดคะแนนเฉลี่ยจากทั้งกลุ่ม คนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครูได้ดีจะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของตนเอง อธิบายให้เพื่อนฟัง ทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคมเป็น

หัวหน้ากลุ่ม ผู้ช่วย หรือกรรมการ มีโอกาสเรียนรู้เรื่องกระบวนการกลุ่ม เพราะในการปฏิบัติงานร่วมกันต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อให้ผลงานมีประสิทธิภาพ (สุรศักดิ์ หลาบมาลา. 2531 ; อ้างอิงจาก Johnson and Johnson. 1987) การเรียนด้วยวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มนอกจากเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ยังเป็นการเตรียมนักเรียนเพื่อใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นสุข เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากับกลุ่ม การแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การช่วยเหลือและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การวางแผนการทำงาน รวมทั้งการรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น ซึ่งตรงกับจุดหมายของหลักสูตรที่ต้องการให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ เป็นบุคคลที่ เก่ง ดี มีสุข

จากแนวคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้วิธีสอนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะนำวิธีการนี้มาใช้ในการแก้ปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเสมียนนารี อันจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นและเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามที่กล่าวข้างต้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยการเรียนแบบร่วมมือ ตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation)
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการจัดสภาพการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการสอนอ่านโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation) เพื่อพัฒนาการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มทดลองของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนวัดเสมียนนารี สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 35 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
2. ระยะเวลาในการทดลอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 รวมเวลาทั้งสิ้น 22 ชั่วโมง
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาที่กำหนดตามวงคำศัพท์ โครงสร้างประโยคที่กำหนดในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

(Group Investigation) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในรูปแบบของซาแรน และ ซาแรน (Sharan and Sharan) และสลาวิน (Slavin) โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 5 คน ซึ่งมีระดับความสามารถทางการอ่านสูง ปานกลาง และต่ำ ละครันในอัตราส่วน 1 : 2 : 2 สมาชิกทุกคนร่วมมือกันทำงาน (ทั้งในและนอกห้องเรียน) และรายงานหน้าชั้น การเรียนการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 การวางแผน

ขั้นที่ 3 การทำงาน

ขั้นที่ 4 เตรียมตัวรายงาน

ขั้นที่ 5 การเสนอรายงาน

ขั้นที่ 6 การวัดผล

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถบอกเรื่องราวของเรื่องที่อ่าน อธิบายใจความสำคัญของเรื่อง รายละเอียดของบทอ่าน เหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม การนำเสนอผลงานหน้าชั้น และจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเป็นรายบุคคล

3. เจตคติ หมายถึง นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น
2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นทฤษฎี แนวคิด หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านตามแนวการสอนภาษา โดยจัดลำดับดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

- 1.1 ความหมายของการอ่าน
- 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
- 1.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน
- 1.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
- 1.5 ประเภทและวิธีการอ่าน
- 1.6 หลักการสอนอ่าน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

- 2.1 ความหมายและวิธีการสอนแบบร่วมมือ
- 2.2 รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ

3. การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

- 3.1 ความหมายของการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม
- 3.2 ขั้นตอนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม
- 3.3 ข้อควรคำนึงของการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบร่วมมือและการสอนแบบการสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

- 5.1 ความหมายของเจตคติ
- 5.2 ความหมายของเจตคติต่อการเรียน
- 5.2 การวัดเจตคติ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

ดูบินและคณะ (Dubin and others. 1982 : 27 – 29) มีความคิดเห็นเรื่องความหมายของการอ่านสอดคล้องกับโกลด์ (Gould. 1990 : 6 – 7) คือ การอ่านเป็นกระบวนการสื่อความหมายอย่างสร้างสรรค์ ทำให้เกิดความเข้าใจในข้อมูลโดยผู้อ่านตีความจากสัญลักษณ์ต่างๆ สามารถอธิบายความหมายของคำ โครงสร้างประโยค ลักษณะของเรื่อง โดยใช้ความรู้และกระบวนการคิด ทั้งนี้ โกลด์ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การพัฒนาการอ่านจะต้องได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ

เดอซองต์ (Dechant. 1982 : 4 – 5) กล่าวว่า การอ่านเป็นปฏิกริยาระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความหมาย โดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรจากซ้ายไปขวา หยุดทำความเข้าใจคำ แล้วรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด ผู้อ่านจะตีความหมายสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อประมวลเป็นความคิดพิจารณาและการสรุปความคิดเห็น

ครอเลย์ (Crawley. 1995 : 14 – 15) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการสลับซับซ้อนซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด ระลึกถึงคำต่างๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วจึงสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน

เดย์และแบมฟอร์ด (Day and Bamford. 1998 : 16) และ คอนเลย์ (Conley. 1995 : 16) กล่าวถึงการอ่านในลักษณะที่คล้ายกันว่า การอ่านเป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดเชื่อมโยงระหว่างข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับความรู้หรือประสบการณ์เดิม เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารอย่างถูกต้อง

จากนิยามของนักการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนและต่อเนื่อง เป็นการทำปฏิกริยาระหว่างการมองเห็นสัญลักษณ์ตัวอักษรผ่านกระบวนการคิดความรู้ลึก โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมประยุกต์ให้เข้ากับความรู้ใหม่ เกิดเป็นความรู้ความเข้าใจที่สามารถสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

วัตถุประสงค์หลักของการอ่าน คือการให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย การสอนอ่านจึงมีเป้าหมายให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน (Friedman and Rowies. 1980 : 26 – 27)

คาร์เรลล์ (Carrell. 1984 :87) คินทซ์ และ ยาร์บรูช (Kintsch and Yarbrough. 1982 : 828) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านสอดคล้องกัน คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจมี 2 ระดับคือความเข้าใจระดับ คำ วลี และประโยคกับความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน

ฟลัด (Flood. 1986 : 735) กล่าวว่า การอ่านจะเกิดความเข้าใจได้เมื่อผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้วมาสัมพันธ์กับข้อเขียนที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ คาร์และคณะ (Carr and others. 1983 : 1 – 2) ซึ่งสรุปจากผลงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านของผู้เชี่ยวชาญด้านนี้ว่า ความเข้าใจคือการตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านใช้ความรู้เดิมในการตีความ (Interpretation) และตัดสินใจความนั้นอย่างมีเหตุมีผล และผู้อ่านใช้ความรู้เดิมในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่คุณผู้อ่านคิดว่าจำเป็นต้องเข้าใจ

กันนิง (Gunning. 1992 : 188) และรูบิน (Rubin. 1997 : 194) ให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า คือ ความสามารถในการทำความเข้าใจความหมายคำและภาษาที่เขียนซึ่งถือว่าเป็นจุดประสงค์หลักของการอ่าน ถ้าไม่เกิดความเข้าใจหมายความว่าไม่เกิดการอ่าน

สรุปว่า ในการอ่านผู้อ่านจะต้องเข้าใจข้อความในระดับต่างๆ ซึ่งเริ่มจากคำ วลี ประโยคและเรื่องราวที่ต่อเนื่องกัน สามารถทำความเข้าใจบอกเรื่องราวของเรื่องที่อ่านจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง สรุปความคิดเห็นและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

1.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

สมุทร เข็นเขาวนิช (2540 : 74) กล่าวว่าองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถในการตีความเรื่องที่อ่าน และความรู้รอบตัว ครอบคลุมถึง

1. สามารถจับใจความสำคัญได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อย และสามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรสนใจเป็นพิเศษหรือตัดทิ้งไปได้
2. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้องมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
3. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาได้ตรง การสรุป หรือการอ้างอิงของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องเป็นระบบไม่สับสน
4. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้มาจากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

พรชูลี อาชวอำรุง (2541 : 47) มีความเห็นเช่นเดียวกันและสรุปความเข้าใจของการอ่านว่าต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ความรู้ ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการตีความ จับใจความสำคัญ การใช้วิจารณญาณ ความรู้หรือประสบการณ์เดิม ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ส่งผลให้การอ่านมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านคือ การใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมและความสามารถทางภาษาในการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ รวมทั้งความคิดเห็นและบอกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

1.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

เนื่องจากความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านระดับสติปัญญา ความรู้ทั่วไป ความรู้ด้านภาษา ประสบการณ์เดิม และความสนใจในการอ่านแตกต่างกันส่งผลต่อระดับความเข้าใจของผู้อ่าน ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ ดังนี้

เบอร์มิสเตอร์ (จรัญ รัตนศิลา. 2539 : 17 ; อ้างอิงจาก Bermister. 1974 : 147 - 148) แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 7 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความจำ คือ การที่ผู้อ่านจำหรือเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน
2. ระดับแปลความหมาย คือ การนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลเป็นแผนภูมิหรือแผนที่ และในทำนองเดียวกันอาจแปลแผนที่หรือแผนภูมิให้เป็นข้อความ การนำเรื่องสั้นมาทำเป็นละคร หรือการนำละครไปทำเป็นเรื่องสั้น รวมทั้งการปฏิบัติตามคำสั่งด้วย
3. ระดับการตีความ คือ การเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น เมื่อได้เหตุมาแล้วสามารถหาผลได้ สามารถทำนายเหตุการณ์ต่อไปได้ จับใจความสำคัญของเรื่องหรือสรุปความจากสิ่งที่กล่าว
4. ระดับการประยุกต์ คือ การเข้าใจหรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์จนประสบผลสำเร็จ
5. ระดับการวิเคราะห์ คือ การเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบเข้าในส่วนเต็มเช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ และการแยกแยะ การวิเคราะห์บทบาทประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิดๆ ของผู้เขียน ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายใดในการเขียนและใช้เทคนิคการเขียนอย่างไรเป็นต้น
6. ระดับการสังเคราะห์ คือความสามารถในการนำความคิดเห็นที่ได้จากแหล่งต่างๆ มาผสมผสานเรียบเรียงใหม่

7. ระดับการประเมินผล คือ การวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านมีลักษณะอย่างไร เช่น เป็นเรื่องจริง แสดงความคิดเห็น จินตนาการ และความเชื่อในเรื่องที่อ่าน

ความเข้าใจในการอ่านแต่ละลักษณะมีความสัมพันธ์กัน เช่น ผู้อ่านต้องอาศัยความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษรเป็นพื้นฐานความเข้าใจในระดับอื่นๆ เมื่อเกิดความเข้าใจแล้วผู้อ่านต้องรู้จักอ่านขั้นตีความ จับใจความ เรียงลำดับเหตุการณ์ รู้จักเหตุผล และสรุปความได้เป็นต้น

1.5 ประเภทและวิธีการอ่าน /

สมุทรร เซ็นเซาวิช (2540 : 3) แบ่งประเภทการอ่านไว้ 2 ประเภท

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work study type reading) เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อความเข้าใจและครอบคลุมด้านเนื้อหาให้มากที่สุด
2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง เป็นการอ่านตามความพอใจ เพื่อความเพลิดเพลินเป็นการอ่านที่ไม่ต้องการความลึกซึ้งมากนัก

วิลเลียม (William. 1994 : 12) แบ่งลักษณะการอ่านเหมือน สมุทรร เซ็นเซาวิช และได้แบ่งย่อยประเภทการอ่านเพื่อการศึกษา ออกเป็น 2 ลักษณะ คือการอ่านเพื่อทราบข้อมูลโดยทั่วๆ ไป (General information about text) และการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Information from text)

การแยกประเภทการอ่านดังกล่าว : จะพบว่าการอ่านแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการอ่านต่างกัน และใช้วิธีการอ่านที่ต่างกันด้วย สุกัทธา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 88 – 89) และ เกรลเลท (Grellet. 1995 : 4) กล่าวถึงวิธีการอ่านที่รู้จักกันทั่วไปได้แก่

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนเริ่มอ่าน คือ รู้จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนให้รู้จักการทำนายความข้างหน้าและเลือกจับใจความ
2. การอ่านที่ต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) เช่น วันที่ ตัวเลข สถานที่ ผู้สอนต้องฝึกผู้เรียนให้รู้จักการอ่านทั้ง 2 วิธี โดยเลือกบทเรียนที่ช่วยในการฝึก เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ ข่าวกีฬา และโฆษณาสินค้าต่างๆ ผู้เรียนจะรู้จักจับใจความสำคัญโดยละเว้น การอ่านโดยการแปลคำต่อคำ
3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Thorough reading หรือ Receptive Reading) ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่ไม่ได้หมายถึงจะต้องเข้าใจคำทุกคำ เนื่องจากข้อเขียนแต่ละข้อเขียนมีรายละเอียดปลีกย่อยอยู่ในระดับที่สำคัญไม่เท่ากัน

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical reading) เป็นทักษะการอ่านที่ยากที่สุด และควรใช้ในระดับสูงขึ้นไป เพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับข้อเขียนที่อ่าน โดยใช้ความรู้ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาสนับสนุนหรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้นๆ การอ่านในระดับนี้ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสแสดงความคิดเห็นหลังการอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้อ่านมีการตอบสนองต่อข้อเขียน (Active Reader) มิใช่อ่านแบบไม่มีการตอบสนองต่อข้อเขียน (Passive Reader)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประเภทของการอ่านและวิธีการอ่านนั้นจะขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการอ่านว่าต้องการข้อมูลใดและรายละเอียดมากน้อยเพียงใด

1.6 หลักการสอนอ่าน

แฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141 – 142) กล่าวว่าในการสอนอ่าน ควรยึดหลักดังนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการค้นหาความหมายที่เหมาะสม เจาะจง อย่างเป็นตัวอย่างหนึ่ง เช่นในระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมายเป็นต้น
3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนควรเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่างๆ อย่างพอเพียง เช่น การฝึกอ่านออกเสียง อ่านในใจ หรือการฝึกผู้เรียนให้อ่านด้วยตนเอง หากครูเป็นผู้ฝึกก็ควรฝึกให้ผู้เรียนหัดอ่านด้วยตนเองทั้งการอ่านออกเสียงและอ่านในใจอย่างละเท่า ๆ กัน
4. บทเรียนและกิจกรรม ต้องสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน
5. ให้ความเอาใจใส่ผู้เรียนที่มีปัญหา ครูต้องให้เวลาและช่วยพัฒนาการอ่านของเขาเหล่านั้น
6. ควรมีแผนงานเพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษา

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 89 – 91) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Presentation stage) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน และปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน
2. ขั้นระหว่างการอ่าน (Practice stage) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนนำกิจกรรมมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่อง
3. ขั้นหลังการอ่าน (Production stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ประนอม สุรัสวดี (2535 : 46 – 47) เสนอขั้นตอนการสอนที่สอดคล้องกับ สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ และให้แนวทางการจัดกิจกรรมการอ่าน ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมก่อนอ่าน ครูควรเตรียมนักเรียนให้พร้อมทั้งเรื่องที่จะอ่าน การสอนคำศัพท์ใหม่ เล่าเนื้อหาคร่าว ๆ ช่วงเริ่มเรื่องเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนอ่านส่วนที่เหลือ ครูควรเป็นเพียงผู้ชี้แนะและช่วยเหลือ เพราะถ้านักเรียนได้ฝึกอ่านด้วยตนเองเขาจะ “อ่านเป็น” ในที่สุด

2. กิจกรรมในการสอนอ่าน ครูสามารถเลือกกิจกรรมสลับหมุนเวียนกันได้หลากหลาย ทั้งจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านหรือเรื่องที่ครูนำมาให้นักเรียนเลือกเองตามความสนใจ การจัดกิจกรรมในการอ่านสามารถแบ่งได้ ดังนี้

2.1 การอ่านโดยแบ่งกลุ่มย่อย (Small Group) นักเรียนจะเลือกหรือจับกลุ่มกันเองตามความพอใจของตน หรือครูจับกลุ่มให้ตามความสามารถในการอ่านก็ได้ นักเรียนจะอ่านด้วยกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้การอ่านพัฒนาได้เร็ว เมื่ออ่านจบแล้วช่วยกันหาบทสรุปและเตรียมพร้อมที่จะเล่าให้เพื่อนในห้องฟัง

2.2 การอ่านด้วยตนเอง (Individual) ครูจะฝึกทั้งการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ หากครูไม่ฝึกการอ่านออกเสียง นักเรียนจะเพียงอ่านในใจ ความถูกต้องในการอ่านออกเสียงจะลดลง

2.3 การอ่านพร้อมกันทั้งห้อง เป็นการอ่านออกเสียงที่ได้ผลดี แต่ครูไม่ควรใช้วิธีนี้บ่อย เพราะครูจะดูแลนักเรียนได้ไม่ทั่วถึงและนักเรียนจะพัฒนาการอ่านไม่ได้ทุกคน

3. กิจกรรมหลังการอ่าน ภายหลังจากอ่านครูควรจัดให้มีการอภิปรายความคิดเห็น แสดงบทบาทสมมติ อธิบายเพิ่มเติมกับความหมายของคำศัพท์และกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ปรากฏในเรื่องนั้นๆ ครูควรชมเชยในสิ่งที่นักเรียนทำได้ดี เพื่อให้เกิดความมั่นใจและพร้อมที่จะค้นหาเรื่องที่เขาสนใจอ่านต่อไป

สรุปได้ว่า การสอนทักษะการอ่านนั้น ครูจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจขั้นตอนการสอนอย่างรอบคอบและการสอนจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นหากครูเตรียมเนื้อเรื่องและกิจกรรมที่สนุกสนานเหมาะสมกับความสนใจและวัยของนักเรียนซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนต้องการที่จะอ่านมากขึ้น

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

2.1 ความหมายและวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johanson and Johnson. 1994 : 5) กล่าวว่า เป็น การสอนที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนในกลุ่มเล็ก กลุ่มละประมาณ 3 – 5 คน โดยที่ สมาชิกในกลุ่มมีความแตกต่างกันทางด้านเพศ เชื้อชาติ ความสามารถทางการเรียน ฯลฯ ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบการทำงานของสมาชิก ภายในกลุ่มร่วมกัน

สลาวิน (Slavin. 1987 : 4) ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นการ สอนนักเรียนในกลุ่มเล็ก และกำหนดสมาชิกกลุ่มละ 4 คน ที่มีความสามารถต่างกัน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คนและอ่อน 1 คน นักเรียนแต่ละคนจะต้องช่วยเหลือเพื่อน ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันในการเรียนหรือการทำกิจกรรมต่างๆ สมาชิกในกลุ่มจะได้รางวัล ถ้ากลุ่ม ทำคะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้

จอห์นสัน และคณะ (Johnson, et al. 1981 : 18) กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นวิธีการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้ผลมากกว่าการสอนแบบปกติทั่วไป นอกจากนี้ยัง ส่งเสริมด้านการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยหรือการศึกษาในวัยผู้ใหญ่ด้วยการ เรียนแบบร่วมมือจะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จอย่างมากในด้านเหตุผล ความคิด และ วิธีการแก้ปัญหา มากกว่าการเรียนรู้ตามลำพังตนเองหรือการเรียนรู้ที่ต้องแข่งขันกับผู้อื่น

จุดประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือ คือ การนำเสนอผลงานที่เกิดจากการทำงาน ร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานกลุ่ม ซึ่งสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในผลงานนั้นๆ ลอเรนซ์ (Lawrence. 1995 : 192) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการรับรู้หลายด้าน เช่น ความรู้ ทักษะ ทศนคติ ผ่านการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ซึ่งสมาชิกของกลุ่มทำงาน แลกเปลี่ยนความคิด เกี่ยวกับงานของกลุ่มร่วมกัน

สุมณฑา พรหมบุญ (2541 : 41) กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นวิธีการ เรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิก แต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่มทั้ง โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจกันและกัน สมาชิกแต่ละคนจะต้อง รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองพร้อมๆ กับการดูแลเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จ ของบุคคล หรือความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน

สรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในกลุ่มเล็ก 2 – 6 คน สมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่ของตนในกลุ่ม สมาชิกจะเรียนและทำงานร่วมกันโดยใช้หลักการอยู่ร่วมกันในสังคม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยอมรับและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้รับประโยชน์ร่วมกัน ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคน

✓ 2.2 รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือมีรูปแบบต่างๆ ที่เกิดจากการศึกษาและการทดลองของนักการศึกษา ที่นิยมใช้ปัจจุบันมี 8 เทคนิค (กรมวิชาการ อ้างอิงจาก สุรศักดิ์ หลาบมาลา. 2535 : 97) ดังนี้

1. เทคนิค STAD : Student Team Achivement Divisions (Slavin. 1986) สมาชิกในกลุ่ม 4 คน ระดับสติปัญญาต่างกัน เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน ครูกำหนดบทเรียนและการทำงานของกลุ่มไว้แล้ว ครูทำการสอนบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้น จากนั้นกลุ่มทำงานตามที่กำหนด นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน นักเรียนเก่งช่วยเหลือและตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำเสนอ ครู จัดลำดับคะแนนของกลุ่มปิดประกาศให้ทุกคนทราบ

2. เทคนิค TGT : Team – Games – Tournament (De Vries and Slavin. 1978) จัดกลุ่มเช่นเดียวกับ STAD แต่ละทีมที่มีความสามารถเท่ากัน จะแข่งขันกันตอบปัญหา มีการจัดกลุ่มใหม่ทุกสัปดาห์โดยพิจารณาจากความสามารถของแต่ละบุคคล

3. เทคนิค TAI : Teams Assisted Individualization (Slavin, et al. 1984) สมาชิกของกลุ่ม 4 คน มีระดับความรู้ต่างกัน ครูเรียกนักเรียนที่มีระดับความรู้เดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอน ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาที่สอนแตกต่างกัน นักเรียนกลับไปยังกลุ่มของตนต่างคนต่างทำงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทุกคนสอบข้อสอบโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน มีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม

4. เทคนิค CIRC : Cooperative Integrated Reading and Composition (Stevens, et al 1987) ใช้สำหรับอ่านเขียนและทักษะอื่นๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน มีพื้นฐานความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คนก็เท่ากัน แต่ต่างระดับความรู้กับ 2 คนแรก ครูจะเรียกคู่ที่มีความรู้เท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอนให้แล้วกลับเข้ากลุ่ม เรียกคู่ถัดไปจากทุกกลุ่มมาสอน คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

5. เทคนิค Jigsaw (Anderson, et al. 1976) สมาชิกในกลุ่มมี 6 คน ความรู้ต่างระดับกัน สมาชิกแต่ละคนไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ ในหัวข้อที่ต่างกันออกไป แล้วทุกคนกลับมากลุ่มของตน สอนเพื่อนในสิ่งที่ตนได้ไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ มา การประเมินผลเป็นรายบุคคลแล้วรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

6. เทคนิค Jigsaw II (Slavin. 1986) สมาชิกในกลุ่ม 4 – 5 คน นักเรียนทุกคนเรียนบทเรียนเดียวกัน สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มให้ความสนใจในหัวข้อย่อยในบทเรียนต่างกัน ใครที่สนใจหัวข้อเดียวกันจะไปประชุมกัน ค้นคว้าและอภิปรายแล้วกลับมาที่กลุ่มเดิมของตน สอนเพื่อนในเรื่องที่ตนไปประชุมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ มา ผลการสอบของแต่ละคนเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนรวมได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับรางวัล

7. เทคนิค Learning Together (Sharan and Johnson. 1987) สมาชิกในกลุ่มมี 4 – 5 คน ระดับความรู้ต่างกัน ครูทำการสอนทั้งชั้น นักเรียนแต่ละคนทำงานตามที่ครูมอบหมาย คะแนนของแต่ละกลุ่มพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม

8.) เทคนิค Group Investigation (Sharan and Sharan. 1989) สมาชิกในกลุ่มมี 2 – 6 คน แต่ละกลุ่มศึกษาเรื่องที่กลุ่มสนใจ สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกับรับผิดชอบ เสนอผลงานหรือรายงานหน้าชั้น การให้รางวัลหรือคะแนนให้เป็นกลุ่ม

การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะนักเรียนจะได้ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน นักเรียนทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนภายในกลุ่ม การช่วยเหลือกัน การพึ่งพากันเพื่อให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ยังช่วยฝึกให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ มีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีน้ำใจ มีทักษะการทำงานและการใช้ภาษาต่างประเทศอย่างถูกต้อง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงต่อไป

จากรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่า การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม น่าจะเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับนักเรียนที่ผู้วิจัยทำการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและฝึกคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่นักเรียนได้ เพราะการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มนอกจากนักเรียนจะได้ฝึกฝนการทำงานร่วมกันแล้ว นักเรียนยังได้นำเสนอผลงานของกลุ่มต่อที่ประชุมด้วยวิธีการต่างๆ นอกจากนี้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการประเมินพฤติกรรมการทำงานของกลุ่มร่วมกัน

3. วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

3.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation Model) นักการศึกษาหลายท่านเรียกชื่อต่างๆ กันออกไป เช่น “การสืบเสาะ” “การสืบสวนสอบสวน” “การสืบคิดค้น” เป็นต้น สำหรับผู้วิจัยเลือกใช้คำว่า “การสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม”

การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มนี้ เป็นการสอนที่มีแนวคิดพื้นฐาน เสนอ โดย ชารน และชารน (Sharan and Sharan. 1976) กลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 2 – 6 คน คำสำคัญที่เกี่ยวข้องในการสอนแบบนี้คือ

1. การสืบเสาะหาความรู้ (Investigation)
2. การปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม (interaction)
3. การอธิบาย แสดงเหตุผล (Interpretation)
4. การกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจภายในตัวของนักเรียน (Intrinsic Motivation)

คาริน และ ซันด์ (Carin and Sund. 1985 : 97 – 104) กล่าวว่าเป็นการใช้ กระบวนการทางสมองของตนเองค้นหาความรู้ในลักษณะการกระทำกิจกรรมเหมือนผู้ใหญ่ใน การแก้ปัญหา โดยการระบุปัญหา การตั้งสมมติฐานและออกแบบการทดลองเพื่อหาวิธีการต่างๆ สืบสวนถึงปรากฏการณ์ ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของธรรมชาติและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่ง ความสำเร็จของการสอนแบบนี้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของผู้เรียน

สมควร เทียมมล (2540 : 12) กล่าวว่า เป็นกระบวนการสอนที่มีสร้างสถานการณ์ ขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการแก้ปัญหาโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ หาความรู้ด้วย ตนเองโดยมีการพิจารณาถึงปัญหาเพื่อมาตั้งสมมติฐานแล้วออกแบบการทดลองเพื่อหาข้อสรุป ของปัญหาที่เกิดขึ้น มีครูผู้สอนคอยช่วยเหลือแนะแนวทางหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนหาสาเหตุของ ปัญหาโดยใช้คำถาม

วินิจฉัย วงศ์รัตนะ (2542 : 150) กล่าวว่า เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีอิสระ ในการศึกษาหาความรู้ตามหลักประชาธิปไตย ให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม และการศึกษา หาความรู้จากแหล่งต่างๆ

จากแนวคิดเหล่านี้สรุปได้ว่า เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการ แก้ปัญหาหรือศึกษาหาความรู้อย่างอิสระตามหลักประชาธิปไตย รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม และ การศึกษาหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนหาสาเหตุของ ปัญหาโดยใช้คำถาม

3.2 ขั้นตอนการสอน แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

ชารน และชารน (Sharan and Sharan) แนะนำการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นกลุ่ม 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน นักเรียนกำหนดปัญหา

ครูเสนอสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้บทอ่าน เรื่องสั้น วิดีทัศน์ ฯลฯ เพื่อกระตุ้น ให้นักเรียนอยากเรียน อยากศึกษาเพิ่มเติมและแก้ปัญหา นักเรียนกำหนดปัญหา หรือหัวข้อที่ ต้องการศึกษเพิ่มเติม นักเรียนแบ่งกลุ่มเลือกหัวข้อที่ตนสนใจ

2. ขั้นการวางแผนการทำงาน

สมาชิกในกลุ่มอภิปราย อภิปรายหา แบ่งความรับผิดชอบในการทำงานและวิธีค้นหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เช่น จะศึกษาเรื่องอะไร? ศึกษาอย่างไร? จะค้นหาคำตอบจากที่ไหน?

3. ขั้นการทำงาน

นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบ รวบรวมข้อมูล เสนอความคิดเห็น อภิปรายชี้แจง และสรุปแนวคิดของกลุ่ม

4. ขั้นเตรียมตัวรายงาน

นักเรียนตัดสินใจที่จะนำเสนอสิ่งที่ได้จากการค้นคว้า วางแผนการนำเสนอผลงานต่อที่ประชุม เช่น การรายงาน แสดงบทบาทสมมติ สาธิต ฯลฯ

5. ขั้นการเสนอรายงาน

นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงานและกระบวนการทำงานของกลุ่มต่อชั้นด้วยวิธีต่างๆ

6. ขั้นการวัดผล

นักเรียนแลกเปลี่ยนและสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้องานที่ทำ นักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลงานจากพฤติกรรมการทำงานกลุ่มและการนำเสนอผลงานหน้าชั้น

กรมวิชาการ (2542 : 20) ได้สนับสนุนแนวคิดนี้และแนะนำให้ครูนำมาใช้ในการเรียนการสอนทุกกลุ่มวิชา

สลาวิน (Slavin. 1990 : 261 – 283) ได้เสนอขั้นตอนการสอนไว้ 6 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับซาแรนและซาแรน ดังนี้

1. ครูเสนอหัวข้อใหญ่ และนักเรียนเลือกหัวข้อย่อยเพื่อศึกษาตามที่ตนสนใจ
2. นักเรียนวางแผนการทำงาน โดยคำนึงถึงหัวข้อที่จะศึกษา วิธีการรวบรวมข้อมูล และการแบ่งงานกันทำในกลุ่ม
3. ขั้นการทำงาน นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปรายรวบรวมข้อมูลและสรุปผล
4. การเตรียมตัวรายงาน แต่ละกลุ่มสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่จะศึกษาและเตรียมความพร้อม เพื่อรายงานต่อชั้น โดยครูให้ความช่วยเหลือ
5. การเสนอผลงาน การเสนอผลงานของกลุ่มต่อที่ประชุม
6. การวัดผล อาจทำได้โดยให้เพื่อนวัดผลกันเอง ครูและนักเรียนช่วยกันประเมินหรือครูประเมินโดยการแจกคำถามแก่นักเรียนทุกคน

วินิจ วงศ์รัตนะ (2542 :151) เสนอชั้นการสอนไว้ 6 ขั้นตอนเช่นกัน ในขั้นตอนที่ 6 แนะนำให้นักเรียนร่วมกันพิจารณาประเด็นปัญหาที่ต้องการอีกครั้ง ถ้าต้องการหาคำตอบเพิ่มเติมให้ดำเนินการตามขั้นที่ 1 ใหม่

การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้จะมี 6 ขั้นตอน อาจมีข้อแตกต่างบ้างในบางส่วน ซึ่งขึ้นกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง

3.3 ข้อเสนอแนะและข้อควรคำนึงของการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

เอมบรอส (Ambrose. 2003) แนะนำการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม ว่า มุ่งที่ความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ และรวมถึงการสร้างกระบวนการทำงาน การกระตุ้นความสนใจ ทักษะการค้นคว้า การนำเสนอผลงาน ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสอน 6 ประการ คือ

1. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการควบคุมตนเอง มีความสนใจตลอดเวลา เพราะในการทำงานนักเรียนต้องตัดสินใจด้วยตนเองหลายครั้ง
2. ฝึกทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองและความร่วมมือของกลุ่ม
3. ฝึกทักษะการทำงานแบบร่วมมือ ผู้เรียนต้องพัฒนากระบวนการกลุ่มในการแก้ปัญหาที่กลุ่มรับผิดชอบ
4. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการนำเสนอผลงานของกลุ่มด้วยรูปแบบที่หลากหลาย
5. ผู้เรียนจะได้รับความรู้อย่างหลากหลายจากการรวบรวมข้อมูล รายงาน สิ่งที่ค้นพบในหัวข้อที่กลุ่มค้นคว้า
6. ผู้เรียนแต่ละคนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ตนรับผิดชอบ

เอมบรอส ยังให้ข้อเสนอแนะ เพื่อช่วยให้การสอนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น ดังนี้

1. การเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม อาจเรียนพร้อมกันทั้งชั้น หรือแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ในบางกรณีอาจกำหนดให้กลุ่มย่อยทำงานค้นคว้าเป็นกรณีพิเศษ เพื่อนำคะแนนมาใช้ในการตัดสินผลการเรียน
2. บทบาทของครูคือผู้นำ ครูต้องกระตุ้นความสนใจของนักเรียน สังเกตการทำงานของกลุ่ม และแต่ละคน

แม้จะมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงข้อดีของการเรียนการสอนแบบร่วมมือ และการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มว่า เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันแต่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบการทำงานของตนเองเท่า ๆ กับรับผิดชอบการทำงานของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม แต่มีนักการศึกษาบางท่านให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำที่น่าสนใจเกี่ยวกับข้อควรคำนึงของการเรียนแบบร่วมมือและการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2537 : 111) เสนอว่าผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ผู้สอนต้องเตรียมการสอนและมอบหมายงานกลุ่มให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสมกับวัย ความสามารถ เวลาเรียน
2. งานที่มอบหมายควรอยู่ในกรอบของหลักสูตร และเสริมความรู้ความเข้าใจในบทเรียนอย่างแท้จริง
3. ในกรณีที่มอบหมายงานให้แต่ละกลุ่มไม่เหมือนกัน ผู้สอนต้องกำหนดปริมาณงานและความยากง่ายของงานให้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน
4. ขณะที่ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ผู้สอนต้องดูแลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบการทำงานกลุ่มทั่วทุกคน บางครั้งอาจต้องกระตุ้นผู้เรียนบางคนที่ไม่สนใจทำงานกลุ่ม
5. ผู้สอนต้องเอาใจใส่ ดูแลให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำผู้เรียนและย้าระเบียบวินัยในการทำงานกลุ่ม ถ้าเกิดความวุ่นวายในกลุ่ม
6. ผู้สอนสรุปความรู้ ความคิด ประเด็นสำคัญของงานที่ผู้เรียนทำ ให้ผู้เรียนได้รับรู้ตรงกันหลังจากที่ผู้เรียนเสนอผลงานกลุ่มแล้ว
7. ผู้สอนควรเลือกใช้กิจกรรมหลายๆ ลักษณะ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด โดยอาจแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนเล่นเกม ทำการทดลอง แสดงบทบาท ฝึกทักษะ แข่งขัน ตอบปัญหา ศึกษาจากชุดการสอน แก้ปัญหาจากกรณีตัวอย่าง หรือสถานการณ์จำลอง เป็นต้น
8. การจัดกลุ่ม จะมีสมาชิกมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ จุดมุ่งหมาย เวลา ลักษณะเนื้อหาและกิจกรรมที่จัด จำนวนสมาชิก 4 – 5 คน จะเหมาะสมเพราะทุกคนในกลุ่มจะร่วมกันคิดแก้ปัญหา หรือทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยทั่วถึงกัน ทุกคนจะให้ความร่วมมือต่อกลุ่มอย่างดี

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบร่วมมือ

4.1 งานวิจัยในประเทศ

นักการศึกษาหลายท่านมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษาและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ จึงมีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ดังนี้

ขวัญหทัย สมัครคุณ (2540 : บทคัดย่อ) ทำการทดลองเรื่องผลการเรียนแบบร่วมมือต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยทำการทดลองกับนักเรียน 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนแบบร่วมมือแบบตั้งเป้าหมายร่วมกัน กลุ่มที่ 2 เรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มที่ 3 กลุ่มควบคุมเรียนตามปกติ ผลการทดลอง คือ นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ แบบตั้งเป้าหมายร่วมกัน และเรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักเรียนเรียนแบบร่วมมือแบบตั้งเป้าหมายร่วมกันมีความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อังกณา ชัยมณี (2541 : บทคัดย่อ) ทำการทดลองเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 24 คนของโรงเรียนชุมชนบ้านผือพิทยาคม จังหวัดอุดรธานี พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังการเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์ประเมินอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

เสนีย์ แสงดี (2542 : บทคัดย่อ) ทำการทดลองเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรมเอสทีเอทีกับ การสอนตามคู่มือครู และ วาสนา ไตรวัฒน์งไชย (2543 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธี เอสทีเอทีกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการทดลอง ปรากฏว่าสอดคล้องกัน คือ นักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนการสอนแบบกิจกรรมเอสทีเอที กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สิริบุปผา อุทราธาดา (2543 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยความสามารถในการอ่านของนักเรียนโดยใช้วิธีเรียนแบบคั่นคว่าภายในกลุ่ม ผลวิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อวิธีเรียนแบบการคั่นคว่าภายในกลุ่ม

นอกจากนี้ผลวิจัยที่ใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือในวิชาอื่นๆ มีความสอดคล้องกันด้านการแก้ปัญหา การให้เหตุผล และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

สมเดช บุญประจักษ์ (2540 : บทคัดย่อ) ทำการทดลองเรื่อง การพัฒนาศักยภาพทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ ผลการทดลองพบว่าศักยภาพทางคณิตศาสตร์ด้านการแก้ปัญหา การให้เหตุผล และการใช้

คณิตศาสตร์สื่อสารของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุพัตรา ศิริวิรัช (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ความสามารถในการแก้ปัญหาและบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสอนแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกับวิธีสอนแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และความสามารถในการแก้ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปว่า การสอนแบบร่วมมือสามารถนำมาจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย เพราะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นและพัฒนากระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนจากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มในวิชาภาษาอังกฤษ ด้านความเข้าใจในการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการสอนอ่านให้ได้ผลต่อไป

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ซาเรน (สิริบุปผา. 2543. 23 ; อ้างอิงจาก Sharan. 1980 : 241 – 271) ได้ศึกษาเปรียบเทียบและรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการค้นคว้าภายในกลุ่ม ได้ผลสรุปว่า

1. วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการค้นคว้าภายในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนแบบอื่น ๆ
2. เมื่อนำวิธีการเรียนเหล่านี้มาใช้กับการเรียนรู้อัตโนมัติหรือการคำนวณควมให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำหรือปฏิบัติด้วยตนเอง และมีระบบการให้รางวัลที่ชัดเจนสำหรับกลุ่ม
3. เมื่อนำมาใช้กับการเรียนที่ใช้ความคิดระดับสูง เช่น การวิเคราะห์ปัญหาและการใช้วิจารณ์ญาณควมให้ผู้เรียนช่วยตนเองและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
4. ช่วยให้ผู้เรียนที่มีเชื้อชาติต่างกันเข้าใจกันมากขึ้น
5. สัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียนเป็นไปในทางบวก
6. ช่วยเพิ่มพูนความภูมิใจในตนเองของผู้เรียน
7. ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน

บราวน์และ เฮย์ (Brown and Hayes. 2002) ทำการวิจัยเรื่อง Professional Reading Circle : Towards a Collaborative Model for Life Long Learning ทำการทดลองกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยบอลารัท (Ballarat University) ประเทศออสเตรเลีย โดยใช้รูปแบบการอ่านแบบวงกลม (Reading Circle Model) นักศึกษากลุ่มละ 4 คน แต่ละคนรับผิดชอบคนละหน้าที่ ทุกกลุ่มอ่านเรื่องที่กำหนด ร่วมกันอภิปรายปัญหา เสนอแนวคิดในการแก้ปัญหา แล้วรวบรวมผลงานในแฟ้มงานของแต่ละคน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อบทบาทของตนในกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พัฒนาการอ่านของตนเอง รู้จักการเลือกสิ่งที่ได้จากการอ่านนำเสนออย่างมีคุณค่า

สลาวิน (Slavin. 1980) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือโดยจัดนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ช่วยพัฒนาและส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ทั้งนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับสูง และนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับต่ำ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติและความผูกพันในชั้นเรียนก็เป็นไปในทางที่ดี

แอลเลน (Allen. 2002) เสนอบทความเรื่อง Social Science Model of Teaching Paths to Effective Teaching : The Group Investigation Model. กล่าวถึงการทดลองของเทเลน (Thelen) ซึ่งได้ทำการพัฒนาการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมาเป็นการสอนแบบเทเลน (Thelen Model) ซึ่งใช้วิธีการที่คล้ายกันคือ การกำหนดปัญหาให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแก้ปัญหาโดยการสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม แล้วนำความรู้ที่แต่ละคนได้รับมาอภิปรายร่วมกัน ดำเนินการวิเคราะห์ปัญหา จากนั้นนำเสนอโดยการแสดงบทบาทสมมุติ รายงาน หรืออื่นๆ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้กระทำได้โดยผ่านการอ่านของแต่ละคนแล้วร่วมกันสรุปแนวคิด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเรียนรู้และสามารถปฏิบัติได้จริง จากการที่นักเรียนสามารถอธิบายแก้ปัญหา พัฒนาความคิดการประยุกต์ใช้ การสาธิต วิจัยและสามารถเชื่อมโยงความคิดกับประเด็นต่างๆ ได้และมีการตัดสินใจที่เที่ยงตรงต่อปัญหาต่าง ๆ

จากผลการวิจัยในต่างประเทศที่ได้กล่าวข้างต้นแสดงว่า ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือและการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ฝึกทักษะในการแสวงหาความรู้ มีการคิดในระดับสูง การคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของเจตคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2535 : 328) ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่าเป็นท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายไว้สอดคล้องกัน

แอลพอร์ต (Allport. 1969 : 810) และกู๊ด (Good. 1973 : 49) กล่าวว่า เป็นลักษณะความพร้อมทางจิตใจ ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงที่จะกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลต่อสิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ตามปกติจะประกอบด้วยความรู้สึกและอารมณ์

ฟวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 193) ให้ความหมายว่า ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ ไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อและแนวโน้มของพฤติกรรมหรือท่าทีที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งทั้งในแง่ดีและไม่ดี

5.2 ความหมายของเจตคติต่อการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านทำการศึกษเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนและให้ความหมายของเจตคติทางการเรียนไว้สอดคล้องกัน จารุลักษณ์ พิมพรหมราช (2528 : 8) กล่าวว่า เจตคติทางการเรียนหมายถึง ความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน โดยเฉพาะความรู้สึกที่มีต่อครู และการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วิชชุดา เตียวกุล (2529 : 14) ที่กล่าวว่า เจตคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึกความคิดเห็นที่มีต่อครู ต่อการศึกษาทั้งทางด้าน การเรียนและการสอน ซึ่งวัดได้โดยแบบสำรวจเจตคติทางการเรียน

ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์ (2537 : 31) และทัศนีย์ เลิศเจริญ (2538 : 29) กล่าวว่าเจตคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียน ตัวครู สภาพที่เอื้อต่อการเรียนทั้งที่โรงเรียนและบ้าน รวมทั้งเพื่อนๆ ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมาได้ 2 ลักษณะ

1. เจตคติที่ดีต่อการเรียน (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความพอใจในการเรียน สนใจการเรียน มีความรู้สึกว่า ครูเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการเรียน และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องเรียน

2. เจตคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน (Negative Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะไม่พอใจ ไม่สนใจ ไม่ชอบการเรียน ขาดเรียนบ่อย เกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียนหมาย ความรู้สึก ความคิดเห็น ทำที่ การกระทำที่แสดงต่อการเรียนทั้งด้านเนื้อหา ครูผู้สอน วิธีการสอน กิจกรรม รวมทั้งบรรยากาศ ในการเรียนทั้งในด้านดีและไม่ดี

5.3 การวัดเจตคติ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1936 : 77) ให้ความเห็นว่า เจตคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ เพราะภาษาพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงออก เป็นเพียงเครื่องชี้เจตคติเท่านั้น ซึ่งจะต้องมีความคลาดเคลื่อนตามหลักการวัดผล เขาจึงใช้การวัดเจตคติจากคำตอบว่า “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” กับข้อความในแบบวัดเจตคติ แต่จะต้องไม่สรุปว่า บุคคลนั้นจะปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

อนาสตาซี (Anastasi. 1986 : 482 – 485) ได้อ้างถึงแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต (Likert) ที่เป็นที่ยอมรับเช่นเดียวกับแบบวัดเจตคติของเทอร์สโตน ในแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต กำหนดให้ข้อความทุกข้อความในแบบวัดเจตคติ คือ ผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติ ลิเคิร์ตมีความเห็นว่า ผู้มีเจตคติต่อสิ่งใดย่อมจะมีโอกาสมากที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้น โอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านกันสิ่งนั้นจะมีน้อย และโอกาสจะตอบไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละบุคคล วิธีสร้างแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต เริ่มจากการรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะศึกษาให้มากที่สุด แล้วนำข้อความที่รวบรวมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อข้อความแต่ละข้อ ผู้ตอบตอบตามความรู้สึกของตนเอง การเปรียบเทียบเจตคติให้เป็นคะแนน ข้อความที่สนับสนุนคำตอบ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 5 คะแนน และลดลงไปเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้าน “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 1 คะแนน

การสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนของลิเคิร์ต มีดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณาว่าจะวัดเจตคติของใคร ที่มีต่ออะไรและให้ความหมายของเจตคติ และสิ่งที่จะวัดนั้นให้แน่นอน

ขั้นที่ 2 เมื่อตีความหมายของสิ่งที่ต้องการวัดแล้ว ก็สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อ โดยให้คลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น ข้อความที่จะถามจะต้องเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความรู้สึก หรือความเชื่อของผู้ตอบ ลิเคิร์ตได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ข้อความควรเขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อหรือความตั้งใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ใช่ข้อเท็จจริง

2. ข้อความที่บรรจุลงในแบบสอบถาม จะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นไปในทางบวกและทางลบคละกัน

3. ข้อความแต่ละข้อความ จะต้องสั้นเข้าใจง่ายและชัดเจน

จำนวนข้อที่สร้างขึ้นครั้งแรก 20 - 25 ข้อความ ในแต่ละหัวข้อของเรื่องที่จะวัด เมื่อได้ข้อความเพียงพอแล้ว ก็บรรจุลงในแบบสอบถาม โดยให้มีข้อเลือก 5 ข้อ ดังกล่าวแล้ว

ขั้นที่ 3 ใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้ายๆ กันกับกลุ่มที่เราจะศึกษา จุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการสนับสนุนข้อความ และคัดเลือกข้อความ โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อความ

สรุปการวัดเจตคติ คือ การวัดพฤติกรรมที่แสดงออกได้ 2 ลักษณะ คือ เจตคติที่ดี และเจตคติที่ไม่ดี โดยให้นักเรียนตอบในแบบวัดเจตคติเป็นรายบุคคล

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation) โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ ชาราน และ ชาราน (Sharan and Sharan) และสลาวิน (Slavin) มาผสมผสานใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพราะขั้นตอนการสอนเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง ฝึกการค้นคว้า การรวบรวมข้อมูล การนำเสนอผลงานและการประเมินผลโดยนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม นักเรียนที่เก่งให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนในด้าน การอ่าน นักเรียนที่อ่อนเกิดความมั่นใจในการอ่านมากขึ้นและมีความภาคภูมิใจในผลงานและความสำเร็จของตนเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม วิธีการนี้ นอกจากช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่าน ยังส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะด้านการฟัง การพูด การเขียนและการอยู่ร่วมกันในสังคมอีก สำหรับการวัดเจตคติต่อการเรียนด้วยวิธีนี้ ผู้วิจัยใช้แบบวัดเจตคติโดยวิธีมาตราส่วนประเมินค่าตามแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ท ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาได้กว้างขวาง รวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนที่แน่นอนและเข้าใจง่าย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยศึกษาเรื่องการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม เพื่อให้การวิจัยบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การดำเนินการทดลอง
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนวัดเสมียนนารี สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 4 ห้องเรียน รวม 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มทดลองในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนวัดเสมียนนารี สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก

2. ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 22 ชั่วโมง โดยแบ่งการทดลองเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน แบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที

ขั้นที่ 2 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยให้ความรู้ เตรียมความพร้อมทางเนื้อหาและภาษานำเข้าสู่บทเรียนก่อนทำกิจกรรมการอ่าน นักเรียนกำหนดปัญหาและแนวทางการสืบเสาะหาความรู้เพิ่มเติมจากเรื่องที่เรียนโดยการทำงานกลุ่ม ทั้งนี้ ผู้วิจัยจัดเตรียมเอกสาร หนังสือสิ่งพิมพ์ ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าตามความสนใจของแต่ละกลุ่มหรือนักเรียน อาจนำเอกสารมาจากแหล่งอื่น ๆ ที่กลุ่มสนใจด้วยตนเอง

ขั้นที่ 3 ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านชุดเดิม ใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองมีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม จำนวน 4 แผนๆ ละ 5 ชั่วโมง (ภาคผนวก ก หน้า 68)
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 1 ชุด เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ (ภาคผนวก ก หน้า 81)
3. แบบทดสอบย่อย เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 4 ชุด การทดสอบจะกระทำทุกครั้งที่เสร็จสิ้นการเรียนหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย (ภาคผนวก ก หน้า 90)
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มและครูเป็นผู้ประเมิน (ภาคผนวก ข หน้า 99)
5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม นักเรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง (ภาคผนวก ข หน้า 100)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายของสาระรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

1.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหา โครงสร้างประโยคและคำศัพท์ที่กำหนดในหลักสูตร

1.3 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสอนทักษะการอ่าน กิจกรรมทางภาษาเพื่อฝึกทักษะและพัฒนาการอ่าน

1.4 ศึกษาเอกสารงานวิจัยแผนการสอนและชุดการสอนที่มีผู้ทำการทดลองเกี่ยวกับการอ่านและการเรียนด้วยวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation)

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation) กำหนดเป็นเรื่อง 4 หน่วย ดังนี้

1.5.1 At the Zoo

1.5.2 Food and Drink

1.5.3 At the Market

1.5.4 Occupations

แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน แบ่งเป็น 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน ครูนำเสนอบทเรียนโดยใช้บทอ่าน เรื่องสั้น ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะอ่านและเป็นการเตรียมเนื้อหาทางภาษาทั้งด้านคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ นักเรียนกำหนดปัญหาที่อยากรู้คำตอบ หรือต้องการศึกษาเพิ่มเติม

ขั้นที่ 2 วางแผนงาน นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปราย ถกปัญหา แบ่งความรับผิดชอบการทำงาน วางแผนการสืบเสาะหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ โดยใช้เอกสารที่ครูเตรียม หนังสือในห้องสมุด หรือจากบุคคลต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 การทำงาน ลงมือปฏิบัติงาน แต่ละกลุ่มปฏิบัติงานแยกย้ายกันค้นคว้าหาความรู้ เป็นกลุ่มย่อยหรือรายบุคคล

ขั้นที่ 4 การเตรียมตัวรายงาน นักเรียนกลับเข้ากลุ่มนำเสนอสิ่งที่ได้จากการค้นคว้า รวบรวมข้อมูลวางแผนการนำเสนอต่อที่ประชุมทั้งด้านข้อสรุปของกลุ่มและวิธีการสืบเสาะหาความรู้ของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นการเสนอรายงาน นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงานที่ได้จากการค้นคว้า และกระบวนการทำงานของกลุ่มต่อชั้นด้วยวิธีการต่าง ๆ

ขั้นที่ 6 การวัดผล คือการทดสอบย่อยหลังเรียนจบแต่ละเรื่อง และการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

1.6 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนเป็นผู้ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้ในกลุ่มทดลองต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

2.1 ศึกษาระเบียบการประเมินผลจากเอกสารการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

2.2 ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารประกอบการเรียนรายวิชา TF 505 หนังสือเทคนิคในการสร้างแบบทดสอบ การเขียนข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบ (อนันต์ ศรีโสภณ. 2525 : 149 – 224)

2.3 เขียนข้อสอบชนิด 4 ตัวเลือก โดยมีคำตอบถูกต้องเพียงคำตอบเดียว เป็นข้อสอบที่ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของเนื้อหาแต่ละตอน จำนวนทั้งสิ้น 40 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ นำมาและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องก่อนทดลองใช้

2.5 นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 45 คน นักเรียนตอบแบบทดสอบจำนวน 50 ข้อ โดยกำหนดเวลาทำแบบทดสอบ 60 นาที

2.6 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ความยากง่ายและหาค่าจำแนกโดยใช้เทคนิค 27% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ของ จุง เดห์ ฟาน และเปิดตารางความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) จากตารางวิเคราะห์ข้อสอบของ จุง เดห์ ฟาน (Fan, 1952 : 1 – 32) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก 0.2 ขึ้นไปจำนวน 40 ข้อ

2.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน 20 (KR – 20)

2.8 นำแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วไปใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบย่อย

3.1 ผู้วิจัยรวบรวมบทอ่านที่นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านและรายงานให้เพื่อนกลุ่มอื่นฟัง เขียนข้อสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาในบทเรียนแต่ละหน่วย

3.2 เขียนข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก และจับคู่

3.3 นำแบบทดสอบที่สร้างไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบทดสอบที่ผ่านการแก้ไขแล้ว ไปวัดความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนแต่ละหน่วย

4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

4.1 ผู้วิจัยศึกษาและปรับปรุงจากเกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกลุ่มของกระทรวงศึกษาธิการ (2546) และแบบจัดอันดับคุณภาพ ความร่วมมือในการทำงาน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2537 : 252 - 253) โดยกำหนดข้อความให้เหมาะสมกับวิธีการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบจัดอันดับคุณภาพ 3 ระดับ กำหนดน้ำหนักของตัวเลือกที่เป็นเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อ ดังนี้

- | | | |
|---|---------|---|
| 3 | หมายถึง | มีความดีในการแสดงพฤติกรรมในระดับสูง |
| 2 | หมายถึง | มีความดีในการแสดงพฤติกรรมในระดับปานกลาง |
| 1 | หมายถึง | มีความดีในการแสดงพฤติกรรมในระดับต่ำ |

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนสามารถแปรผลออกมาเป็นระดับคุณภาพของพฤติกรรมที่มีต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

- | | | | |
|-----------|-------------|---------|-------------------------------------|
| ค่าเฉลี่ย | 2.50 – 3.00 | หมายถึง | มีพฤติกรรมการทำงาน ระดับน่าพอใจ |
| ค่าเฉลี่ย | 2.00 - 2.49 | หมายถึง | มีพฤติกรรมการทำงาน ระดับปานกลาง |
| ค่าเฉลี่ย | 0.50 - 1.99 | หมายถึง | มีพฤติกรรมการทำงาน ระดับ ไม่น่าพอใจ |

รายละเอียดของเกณฑ์การพิจารณาให้ระดับคะแนนความร่วมมือในการทำงาน มีดังต่อไปนี้

พฤติกรรมบ่งชี้ด้านการทำงาน

1. ปรีกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน

- | | | | |
|-------|---|---------|-------------------------------|
| ระดับ | 3 | หมายถึง | เข้าร่วมปรึกษาวางแผนทุกครั้ง |
| ระดับ | 2 | หมายถึง | ร่วมปรึกษาวางแผนเป็นบางครั้ง |
| ระดับ | 1 | หมายถึง | ไม่เคยเข้าร่วมวางแผนกับสมาชิก |

2. ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม

- | | | | |
|-------|---|---------|---|
| ระดับ | 3 | หมายถึง | ให้ความร่วมมือทำหน้าที่อย่างเต็มใจทุกครั้ง |
| ระดับ | 2 | หมายถึง | ให้ความร่วมมือทำหน้าที่อย่างเต็มใจ เป็นบางครั้ง |
| ระดับ | 1 | หมายถึง | หลีกเลี่ยงไม่ให้ความร่วมมือไม่ทำตามหน้าที่ |

3. รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม

ระดับ 3	หมายถึง	รับฟังและร่วมแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่มทุกครั้ง
ระดับ 2	หมายถึง	รับฟังและร่วมแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่มบางครั้ง
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่รับฟังหรือร่วมแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม

4. ปรับแนวคิดของตนเองให้สอดคล้องกับผู้อื่น

ระดับ 3	หมายถึง	ปรับแนวคิดให้สอดคล้องกับผู้อื่นทุกครั้ง
ระดับ 2	หมายถึง	ปรับแนวคิดให้สอดคล้องกับผู้อื่นเป็นบางครั้ง
ระดับ 1	หมายถึง	ยึดถือแนวคิดของตนเองเป็นหลัก

พฤติกรรมบ่งชี้ด้านการเสนอผลงาน

5. การนำเสนอผลงาน

ระดับ 3	หมายถึง	ผลงานน่าสนใจ เนื้อหาสาระครบ มีสื่อและอุปกรณ์พร้อม
ระดับ 2	หมายถึง	ผลงานไม่น่าสนใจ เนื้อหาสาระไม่ครบ มีสื่อและอุปกรณ์
ระดับ 1	หมายถึง	ผลงานไม่น่าสนใจ ขาดเนื้อหาสาระ ขาดสื่อและอุปกรณ์ประกอบการพูด

6. ความคิดสร้างสรรค์

ระดับ 3	หมายถึง	ผลงานแสดงถึงความพยายามในการสร้างสรรค์งานใหม่
ระดับ 2	หมายถึง	ผลงานแสดงถึงการดัดแปลงจากผลงานที่พบทั่วไป
ระดับ 1	หมายถึง	ผลงานที่เหมือนตัวอย่างหรือคัดลอกผลงานทั่วไป

7. ความประณีต

ระดับ 3	หมายถึง	ผลงานมีความประณีต ตกแต่งสวยงาม
ระดับ 2	หมายถึง	ผลงานมีการตกแต่งแต่งขาดความประณีต
ระดับ 1	หมายถึง	ผลงานขาดการตกแต่งและประณีต

พฤติกรรมบ่งชี้ด้านจริยธรรม/ค่านิยม

8. ความกล้าแสดงออก

ระดับ 3	หมายถึง	กล้าแสดงออกด้วยความเต็มใจ แสดงท่าทางประกอบการพูดอย่างมั่นใจ
ระดับ 2	หมายถึง	กล้าแสดงออกแต่ยังเหนียมอายอยู่บ้าง
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่กล้าแสดงออก ไม่พูด

9. การเคารพกติกา

ระดับ 3	หมายถึง	ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายตาม ข้อตกลงในเวลาที่กำหนดแสดงความ คิดเห็นและเสนอผลการปฏิบัติจริงทุกครั้ง
ระดับ 2	หมายถึง	ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายตามข้อตกลง ในเวลาที่กำหนดแสดงความคิดเห็นและเสนอ ผลการปฏิบัติเป็นบางครั้ง
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายตาม ข้อตกลงในเวลาที่กำหนด แสดงความ คิดเห็นและเสนอการปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามกติกา

10. ความกระตือรือร้น

ระดับ 3	หมายถึง	อาสาทำงานด้วยความเต็มใจและแก้ไข ข้อบกพร่องในการทำงานทุกครั้ง
ระดับ 2	หมายถึง	ทำงานเมื่อถูกขอร้อง และเพิกเฉยไม่ยอม แก้ไขข้อบกพร่อง
ระดับ 1	หมายถึง	หลีกเลี่ยงการทำงานและไม่สนใจแก้ไข ข้อบกพร่อง

4.2 กำหนดผู้ให้คะแนน คือ ผู้วิจัยและนักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม ซึ่งได้รับการแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้มีความเข้าใจตรงกันในข้อความทั้งหมดของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เกณฑ์การให้คะแนน และวิธีบันทึกคะแนน

5. แบบสอบถามความคิดเห็น

แบบวัดเจตคติเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม นักเรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการเรียนแบบร่วมมือของ สมหวัง ชัยตามล (2528) สุพัตรา ศิริวัชร (2540) สุชาดา สมุทรศิริ (2543) และ กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม (2545) นฤมล เลียนสวัสดิ์ (2545) โดยกำหนดข้อความให้ครอบคลุมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม จำนวน 15 ข้อ ใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (R.A. Likert) มีเกณฑ์ดังนี้

คะแนน		ความหมาย
5	มีค่าน้ำหนัก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	มีค่าน้ำหนัก	เห็นด้วย
3	มีค่าน้ำหนัก	ไม่แน่ใจ
2	มีค่าน้ำหนัก	ไม่เห็นด้วย
1	มีค่าน้ำหนัก	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การประเมินค่าเฉลี่ยของข้อความที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม สามารถแปรผลออกมาเป็น ระดับเจตคติที่นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 – 5.00 = นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียน ในระดับสูงมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 – 4.49 = นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียน ในระดับสูง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.49 = นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียน ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 – 2.49 = นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียน ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0.50 – 1.49 = นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียน ในระดับ น้อยมาก

เครื่องมือดังกล่าวมีจุดประสงค์และรายละเอียดการใช้รวบรวมข้อมูลดังนี้

ลำดับ	เครื่องมือ	จุดประสงค์	ผู้ใช้	เวลา
1	แบบทดสอบวัด ความเข้าใจในการอ่าน ก่อนการทดลอง	เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบ ก่อนและหลังการวิจัย เพื่อให้เห็น ความสามารถด้านความเข้าใจ ในการอ่านของนักเรียน	นักเรียน	50 นาที
2	แบบทดสอบย่อย	เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการสอบย่อย ทั้ง 4 ครั้ง เพื่อให้เห็นการพัฒนา ความสามารถด้านความเข้าใจใน การอ่านของนักเรียน	นักเรียน	หลังจบ การ เรียน แต่ละ หน่วย
3	แบบสังเกต พฤติกรรมการทำงาน กลุ่ม	เพื่อทราบ่วิธีการเรียนรู้แบบสืบเสาะ หาความรู้เป็นกลุ่มช่วยให้นักเรียนมี พฤติกรรมการเรียนและบรรยากาศ การเรียนรู้ดีหรือไม่	นักเรียน ผู้วิจัย	หลังจบ การ เรียน แต่ละ หน่วย
4	แบบทดสอบวัด ความเข้าใจในการอ่าน หลังการทดลอง	เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบ ก่อนและหลังการวิจัย เพื่อให้เห็น ความสามารถด้านความเข้าใจ ในการอ่านของนักเรียน	นักเรียน	จบการ เรียน ทั้ง 4 หน่วย
5	แบบวัดเจตคติของ นักเรียนที่มีต่อการ เรียนแบบสืบเสาะหา ความรู้เป็น กลุ่ม	เพื่อทราบเจตคติของนักเรียนต่อ การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นกลุ่ม	นักเรียน	ชั่วโมง สุดท้าย

4. วิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Pretest – Posttest Design ซึ่งแบบแผนการทดลองที่นำมาใช้มีลักษณะดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

T ₁	หมายถึง	การสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)
T ₂	หมายถึง	การสอบหลังการทดลอง (Post-test)
E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
R	หมายถึง	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
X	หมายถึง	การเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

2. วิธีการทดลอง

2.1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) โดยนักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ

2.2 ผู้วิจัยทำความเข้าใจกับกลุ่มทดลองเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของกระบวนการเรียนหน้าที่ของนักเรียน เป้าหมายและวิธีการประเมินผล

2.3 ดำเนินการสอนกับกลุ่มทดลอง โดยใช้แผนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม รวมเวลาทั้งสิ้น 22 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ผู้วิจัยให้ความรู้เรื่องขั้นตอนการเรียนตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

2.3.2 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาและทบทวนภาษาจากบทอ่านตามหัวข้อที่กำหนด

2.3.3 นักเรียนช่วยกันตั้งประเด็นที่ควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เขียนเป็นข้อ ๆ

2.3.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่กลุ่มสนใจ ประชุมกลุ่มแบ่งความรับผิดชอบ

2.3.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้น

2.3.6 นักเรียนประเมินผลงานของกันและกัน โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้องานที่ทำ

2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนประเมินผลการทำงานกลุ่มระหว่างการปฏิบัติงานของนักเรียนและผลงานการนำเสนอหน้าชั้นเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 4 ครั้ง โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

2.5 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังการเรียนรู้เสร็จสิ้นของแต่ละหน่วย

2.6 การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) ด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านฉบับเดียวกับที่ทำการทดสอบก่อนการทดลอง

2.7 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

2.8 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ

2.9 สรุปและอภิปรายผล

5. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง จากผลการทดสอบระหว่างก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test แบบ Dependent Group โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

2. วิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ยรายข้อ แล้วบรรยายในภาพรวม

3. วิเคราะห์แบบทดสอบย่อยโดยการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทั้ง 4 ครั้ง หาค่าเฉลี่ยและบรรยายในภาพรวม

4. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม โดยการหาค่าเฉลี่ยรายข้อแล้วบรรยายในภาพรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดย การเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนวัดเสมียนนารี สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน นักเรียน 35 คน ใช้เวลาในการทดลอง 22 ชั่วโมง การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนก เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม
ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ ดังนี้

- 1.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถใน การอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน
- 1.2 เปรียบเทียบการทดสอบย่อยเมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ 4 ครั้ง

ตอนที่ 2 การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

ผู้วิจัยวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนจากแบบประเมินที่ได้จาก การประเมินของนักเรียนทุกคนและผู้วิจัย โดยการหาค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของนักเรียน และผู้วิจัยแล้วบรรยายในภาพรวมของพฤติกรรม 3 ด้าน คือ ด้านการทำงาน ด้านผลงานและ ด้านคุณธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็น กลุ่ม

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมาวิเคราะห์ข้อความตามจำนวนคำตอบที่ได้จาก นักเรียนทุกคนในแต่ละข้อโดยการหาค่าเฉลี่ยและบรรยายในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

1.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างคะแนนก่อนการเรียนและหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 40 คะแนน และแสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างคะแนนก่อนการเรียนและการเรียน โดยใช้สูตร t-test แบบ dependent ปรากฏผลตาราง 1

ตาราง 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

ความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ	N	\bar{X}	$\sum D$	$\sum D^2$	$(\sum D)^2$	t
Pre test	35	11.34				
			369	4333	136161	17.28
Post test	35	21.88				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังการเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเรียนตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

รายละเอียดของคะแนนรายบุคคลดูภาคผนวกหน้า 102

1.2 เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบย่อยเมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ 4 ครั้ง

ผู้วิจัยเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบย่อย 4 ครั้งเป็นรายบุคคล ข้อมูลที่นำเสนอคือ ค่าเฉลี่ยของคะแนน แล้วบรรยายในภาพรวม แสดงในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบย่อย 4 ครั้ง

กลุ่ม	ชื่อ	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	รวม	เฉลี่ย
		10	10	10	10	40	10
กลุ่มที่ 1	คนที่ 1	5	9	6	7	27	6.30
	คนที่ 2	7	8	5	6	26	6.50
	คนที่ 3	6	8	5	6	25	6.50
	คนที่ 4	7	8	5	7	27	6.30
	คนที่ 5	8	7	6	7	28	7.00
กลุ่มที่ 2	คนที่ 1	7	7	6	10	30	7.75
	คนที่ 2	9	7	6	10	32	8.00
	คนที่ 3	9	8	10	10	37	9.25
	คนที่ 4	9	9	8	9	35	8.75
	คนที่ 5	7	6	7	10	30	7.75
กลุ่มที่ 3	คนที่ 1	8	8	8	10	34	8.50
	คนที่ 2	7	7	8	7	29	7.25
	คนที่ 3	7	7	7	8	29	7.25
	คนที่ 4	9	7	7	10	33	8.25
	คนที่ 5	9	8	8	8	33	8.25
กลุ่มที่ 4	คนที่ 1	6	6	9	8	29	7.25
	คนที่ 2	8	8	7	10	33	8.25
	คนที่ 3	7	7	7	9	30	7.75
	คนที่ 4	6	9	8	7	25	6.50
	คนที่ 5	7	6	8	7	28	7.00
กลุ่มที่ 5	คนที่ 1	9	9	9	9	36	9.00
	คนที่ 2	8	7	8	10	33	8.25
	คนที่ 3	6	7	7	7	27	6.75
	คนที่ 4	8	9	7	10	34	8.50
	คนที่ 5	9	7	6	5	27	6.75

ตาราง 2 (ต่อ)

กลุ่ม	ชื่อ	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	รวม	เฉลี่ย
		10	10	10	10	40	10
กลุ่มที่ 6	คนที่ 1	10	8	9	10	37	9.25
	คนที่ 2	9	7	9	7	32	8.00
	คนที่ 3	5	7	7	6	25	6.25
	คนที่ 4	9	6	6	7	28	7.00
	คนที่ 5	9	10	9	9	37	9.25
กลุ่มที่ 7	คนที่ 1	9	6	8	10	33	8.25
	คนที่ 2	9	6	8	10	33	8.25
	คนที่ 3	5	7	7	7	26	6.50
	คนที่ 4	9	7	9	9	34	8.50
	คนที่ 5	7	7	6	10	30	7.50
	เฉลี่ย	7.69	7.43	7.2	8.31	30.63	7.66

จากตาราง 2 แสดงว่า หลังจากนักเรียนเรียนการอ่านภาษาอังกฤษตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มแล้ว คะแนนการทดสอบย่อย 4 ครั้งอยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือมีคะแนนระหว่าง 5 – 10 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 7.66 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 1 คือ 7.69 ครั้งที่ 2 และ 3 ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยครั้งแรก คือ 7.43 และ 7.2 ตามลำดับ คะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 4 เป็นคะแนนสูงสุด คือ 8.31

ตอนที่ 2 การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

ข้อมูลนี้ได้จากการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยนักเรียนและผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินหลังการเรียนจบบทเรียนแต่ละหน่วย รวม 4 ครั้ง ส่วนนักเรียนทุกคนประเมินตนเองและประเมินเพื่อนในกลุ่มเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยประเมินนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มเป็นรายบุคคลจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลการประเมินแต่ละครั้งมาหาค่าเฉลี่ยแยกเป็นของนักเรียนและผู้วิจัย แล้วนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบและบรรยายในภาพรวมซึ่งแบ่งการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนออกเป็น 3 ด้าน คือ การทำงานร่วมกัน ผลงาน และจริยธรรมหรือค่านิยม

เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยของแต่ละระดับความคิดเห็น

คะแนนระหว่าง 2.50 – 3.00 = มีพฤติกรรมการทำงานในระดับ น่าพอใจ

คะแนนระหว่าง 2.00 – 2.49 = มีพฤติกรรมการทำงานในระดับ ปานกลาง

คะแนนระหว่าง 0.5 – 1.99 = มีพฤติกรรมการทำงานในระดับ ไม่น่าพอใจ

ผลการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนและผู้วิจัย หลังการเรียนแต่ละหน่วย แสดงในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 การเปรียบเทียบการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนและผู้วิจัย

ลำดับ ที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2			ครั้งที่ 3			ครั้งที่ 4						
		นร.	ครู	เฉลี่ย	ระดับ	นร.	ครู	เฉลี่ย	ระดับ	นร.	ครู	เฉลี่ย	ระดับ	นร.	ครู	เฉลี่ย	ระดับ
<u>ด้านการทำงานร่วมกัน</u>																	
1	ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน	2.24	2.14	2.19	ปานกลาง	2.49	2.26	2.38	ปานกลาง	2.56	2.80	2.68	น่าพอใจ	2.63	2.69	2.66	น่าพอใจ
2	ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม	2.19	2.14	2.17	ปานกลาง	2.35	2.26	2.31	ปานกลาง	2.51	2.46	2.49	ปานกลาง	2.55	2.69	2.62	น่าพอใจ
3	รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม	2.15	2.11	2.13	ปานกลาง	2.35	2.29	2.32	ปานกลาง	2.36	2.57	2.47	ปานกลาง	2.47	2.54	2.51	ปานกลาง
4	ปรับแนวคิดของตนเองให้สอดคล้องกับผู้อื่น	2.09	2.06	2.08	ปานกลาง	2.14	2.14	2.14	ปานกลาง	2.37	2.51	2.44	ปานกลาง	2.43	2.54	2.49	น่าพอใจ
<u>ด้านผลงาน</u>																	
5	การนำเสนอผลงาน	2.13	2.03	2.08	ปานกลาง	2.22	2.29	2.26	ปานกลาง	2.52	2.46	2.49	ปานกลาง	2.62	2.71	2.67	น่าพอใจ
6	ความคิดสร้างสรรค์	2.11	2.11	2.11	ปานกลาง	2.10	2.18	2.14	ปานกลาง	2.35	2.46	2.41	ปานกลาง	2.44	2.57	2.51	น่าพอใจ
7	ความประณีต	1.95	1.89	1.92	ปานกลาง	1.75	2.00	1.88	ปานกลาง	2.42	2.46	2.44	ปานกลาง	2.42	2.51	2.47	ปานกลาง
<u>ด้านจริยธรรม/ค่านิยม</u>																	
8	ความกล้าแสดงออก	2.13	2.11	2.12	ปานกลาง	2.25	2.11	2.18	ปานกลาง	2.42	2.51	2.47	น่าพอใจ	2.61	2.71	2.66	น่าพอใจ
9	การเคารพกติกา	2.24	2.11	2.18	ปานกลาง	2.43	2.17	2.30	ปานกลาง	2.50	2.51	2.51	ปานกลาง	2.57	2.69	2.63	น่าพอใจ
10	ความกระตือรือร้นในการเรียน	2.10	2.11	2.11	ปานกลาง	2.11	2.14	2.13	ปานกลาง	2.34	2.31	2.33	ปานกลาง	2.48	2.60	2.54	น่าพอใจ
		2.13	2.08	2.11	ปานกลาง	2.22	2.18	2.20	ปานกลาง	2.44	2.51	2.47	ปานกลาง	2.52	2.63	2.57	น่าพอใจ

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนประเมินตนเองด้านการอ่านสอดคล้องกับผู้วิจัย

ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ยที่นักเรียนเป็นผู้ประเมินอยู่ระหว่าง 1.95 – 2.24 ค่าเฉลี่ยของผู้วิจัยอยู่ระหว่าง 1.89 – 2.14 พฤติกรรมที่แสดงออกทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละรายการของการประเมินระหว่างนักเรียนและผู้วิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านการปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงานมีคะแนนสูงสุด คือ 2.24 และ 2.14 ตามลำดับ ความประณีตในการทำงานมีคะแนนต่ำสุด 1.92 และ 1.89 ตามลำดับ

ครั้งที่ 2 ค่าเฉลี่ยที่นักเรียนเป็นผู้ประเมินอยู่ระหว่าง 1.75 – 2.49 ค่าเฉลี่ยของผู้วิจัยอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.29 พฤติกรรมที่แสดงออกทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละรายการของการประเมินระหว่างนักเรียนและผู้วิจัยพบว่า นักเรียนให้คะแนนสูงสุดกับพฤติกรรมการปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน คือ 2.49 ผู้วิจัยให้คะแนนสูงสุดกับพฤติกรรมการนำเสนอผลงาน คือ 2.29 ความประณีตในผลงาน นักเรียนและผู้วิจัยให้คะแนนต่ำสุดคือ 1.75 และ 2.00 ตามลำดับ

ครั้งที่ 3 ค่าเฉลี่ยที่นักเรียนเป็นผู้ประเมินอยู่ระหว่าง 2.34 – 2.56 ค่าเฉลี่ยของผู้วิจัยอยู่ระหว่าง 2.31 – 2.80 พฤติกรรมที่แสดงออกทั้ง 3 ด้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง การปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงานอยู่ในระดับน่าพอใจ การเคารพกติกาอยู่ในระดับน่าพอใจ เมื่อพิจารณาแต่ละรายการของการประเมินระหว่างนักเรียนและผู้วิจัยพบว่า พฤติกรรมการปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงานมีคะแนนสูงสุด คือ 2.56 และ 2.80 ตามลำดับ พฤติกรรมความกระตือรือร้นในการเรียนมีคะแนนต่ำสุด 2.34 และ 2.31 ตามลำดับ

ครั้งที่ 4 ค่าเฉลี่ยที่นักเรียนเป็นผู้ประเมินอยู่ระหว่าง 2.42 – 2.63 ค่าเฉลี่ยของผู้วิจัยอยู่ระหว่าง 2.54 – 2.71 พฤติกรรมที่แสดงออกทั้ง 3 ด้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน่าพอใจ การปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง ความประณีตในการทำงานอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละรายการของการประเมินระหว่างนักเรียนและผู้วิจัยพบว่า นักเรียนให้คะแนนสูงสุด คือ พฤติกรรมด้านการปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน 2.63 ผู้วิจัยให้คะแนนสูงสุดพฤติกรรมด้านการนำเสนอผลงาน และความกล้าแสดงออก 2.71 ส่วนรายการที่นักเรียนและผู้วิจัยให้คะแนนต่ำสุดกับพฤติกรรมด้านความประณีตในผลงานโดยมีคะแนน 2.42 และ 2.51 ตามลำดับ

จากผลการประเมินทั้ง 4 ครั้ง พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันทุกด้าน ข้อสังเกต คือ พฤติกรรมด้านการปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น และความประณีตของผลงานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร เนื่องจากอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 4 ครั้ง พฤติกรรมด้านการปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน และพฤติกรรมด้านการเคารพกติกา มีการพัฒนาอย่างมากในการประเมินครั้งที่ 3 และ 4

สำหรับรายละเอียดของการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยผู้วิจัยและนักเรียนเป็นผู้ประเมินทั้ง 7 กลุ่ม รวม 4 ครั้ง (ดูจากตาราง 6 หน้า 103)

บันทึกเพิ่มเติมจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม ตลอดทั้ง 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง At the Zoo นักเรียนรู้จักชื่อสัตว์ต่างๆ มาแล้วจึงทำให้การทำงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่นักเรียนไม่คุ้นเคยกับการทำงานเป็นกลุ่มซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นและร่วมมือกันสร้างสรรค์ผลงานเพื่อนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน นักเรียนที่เรียนเก่งจะพยายามให้สมาชิกในกลุ่มทำตามที่ตนต้องการ นักเรียนที่เรียนอ่อนจะไม่สนใจและเล่นกันในขณะที่เป็นเวลาทำงาน ผลงานที่นำเสนอส่วนใหญ่ขาดความประณีต บางกลุ่มผลงานไม่สำเร็จสมบูรณ์ การพูดอธิบายขาดความต่อเนื่อง เนื่องจากนักเรียนมีความประหม่า

ระยะที่ 2 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Food and Drink นักเรียนเริ่มเห็นความสำคัญของการทำงานกลุ่มเนื่องจากคะแนนกลุ่มที่ได้รับและการอภิปรายข้อดีข้อเสียของการทำงานท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนเริ่มปรึกษาและร่วมกันวางแผนการทำงานมากขึ้น ยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มและมีการแบ่งงานกันทำอย่างชัดเจนขึ้น แต่มีนักเรียนบางคนไม่รับผิดชอบงานของตนเมื่อนำเสนอผลงานหน้าชั้น งานยังขาดความประณีตและขาดการเตรียมพร้อมก่อนนำเสนอ นักเรียนที่ต้องนำเสนอผลงานบางกลุ่มยังมีความประหม่า แต่การนำเสนอผลงานดีขึ้นกว่าระยะที่ 1 นักเรียนเริ่มอภิปรายถึงข้อผิดพลาดของกลุ่ม

ระยะที่ 3 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง At the market นักเรียนเกือบทุกคนร่วมประชุมปรึกษาวางแผนการทำงานและใช้เวลาในการประชุมมากขึ้นเล็กน้อยเพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจตรงกัน มีการแบ่งงานอย่างชัดเจน นักเรียนที่เก่งและปานกลางดูแล ควบคุมการทำงานของนักเรียนที่อ่อนอย่างจริงจัง นักเรียนอ่อนพยายามอ่านและทำงานในส่วนที่รับผิดชอบมากขึ้น ทุกกลุ่มพยายามคิดสร้างผลงานที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น เมื่อนำเสนอผลงานนักเรียนทั้งชั้นร่วมกันเปิดร้านขายของเหมือนในตลาด เกือบทุกกลุ่มนำอุปกรณ์มาพร้อม มีการเตรียมบทสนทนาและฝึกซ้อมอย่างจริงจัง ทำให้การนำเสนอผลงานค่อนข้างดี มีเพียง 1 กลุ่ม ที่สมาชิกไม่นำอุปกรณ์มา ทำให้การนำเสนอไม่สมบูรณ์ นักเรียนอภิปรายถึงจุดเด่นของกลุ่มตนเองและจุดที่ต้องแก้ไขได้อย่างชัดเจน

ระยะที่ 4 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Occupations นักเรียนร่วมกันทำงานทุกคน การประชุมวางแผนการทำงาน นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย นักเรียนอ่อนเริ่มมีบทบาทในการวางแผนงานมากขึ้น มีการปรับแนวคิดเข้าหากัน ทุกคนเห็นความสำคัญของการร่วมมือว่าเป็นผลให้กลุ่มประสบความสำเร็จ การนำเสนองานนักเรียนแต่ละกลุ่มแสดงบทบาท สมมติเป็นผู้ประกอบอาชีพที่ตนเลือกบทอ่าน มีการใช้บทสนทนาที่นักเรียนเพิ่มเติมเอง

แม้จะยังไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่นักเรียนพูดด้วยความมั่นใจและเสียงดังชัดเจน นักเรียนทุกคนนำเสนอผลงานด้วยความไม่ประหมา นักเรียนอภิปรายถึงความภาคภูมิใจในผลงานและข้อผิดพลาดที่ต้องแก้ไข

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนทุกคนที่มีต่อการเรียนตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยจากจำนวนคำตอบแต่ละข้อแล้วบรรยายในภาพรวม แบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วน 5 ระดับคะแนน ตามวิธีของลิเคิร์ต (R.A. Likert) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	เห็นด้วย
3	ไม่แน่ใจ
2	ไม่เห็นด้วย
1	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การประเมินค่าเฉลี่ยของข้อความที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มสามารถแปรผลออกมาเป็น ระดับเจตคติของนักเรียนที่เห็นประโยชน์ของการเรียนตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50—5.00	= นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับ สูงมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50—4.49	= นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับ สูง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50—3.49	= นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50—2.49	= นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับ น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0.50—1.49	= นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนในระดับ น้อยมาก

ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มแสดงในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 ความคิดเห็นของนักเรียนด้านประโยชน์ของการเรียนตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

ข้อ ที่	รายการ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่า เฉลี่ย	แปรผล
1	บรรยากาศในการเรียน การสอนสนุกสนาน	11	24				4.30	สูง
2	นักเรียนมีโอกาสเลือกบทอ่าน ด้วยตนเอง	13	12	10			4.08	สูง
3	นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	13	12	8	1	1	4.00	สูง
4	ทำให้นักเรียนมีความคิดสร้าง สรรค์ดีขึ้น	18	15	2			4.46	สูง
5	กิจกรรมการเรียนการสอนทำ ให้นักเรียนต้องค้นคว้าตลอด เวลา	22	8	5			4.49	สูง
6	ทำให้นักเรียนรู้จักพึ่งตนเอง	18	14	3			4.43	สูง
7	ทำให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ กันดี	10	21	4			4.17	สูง
8	ทำให้นักเรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียนใน การเรียนเป็นอย่างดี	17	12	6			4.31	สูง
9	ทำให้นักเรียนอ่านภาษา อังกฤษได้มากขึ้น	28	7	1			4.89	สูงมาก
10	ทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ ของการเรียนภาษาอังกฤษ	26	8	1			4.71	สูงมาก
11	ทำให้นักเรียนรู้จักการแก้ปัญหา	16	17	2			4.40	สูง
12	เป็นการฝึกให้นักเรียนใช้ความ สามารถในการเรียนอย่างเต็มที่	14	19	2			4.34	สูง
13	ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้ง่ายขึ้น	17	18				4.49	สูง

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายการ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่า เฉลี่ย	แปร ผล	
14	เป็นวิธีการที่นำไปใช้กับวิชา อื่นได้	22	8	5			4.49	สูง	
15	นักเรียนสามารถนำวิธีการนี้ ไปใช้ในการหาความรู้ด้วย ตนเองได้	21	10	4			4.49	สูง	
							เฉลี่ย	4.32	สูง

จากตาราง 4 สรุปได้ว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิธีการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วิธีการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่านภาษาอังกฤษระดับสูงมาก (ค่าเฉลี่ย 4.89) และเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงมาก (ค่าเฉลี่ย 4.71) กิจกรรมการเรียนทำให้นักเรียนต้องค้นคว้าตลอดเวลา เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น นำวิธีการไปใช้กับวิชาอื่นได้ตลอดจนรู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.49 ทุกรายการ) ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักการพึ่งตนเอง รู้จักการแก้ปัญหา (ค่าเฉลี่ย 4.46, 4.43 และ 4.40 ตามลำดับ) รวมทั้งทำให้พยายามใช้ความสามารถในการเรียนอย่างเต็มที่ด้วยความกระตือรือร้นภายใต้บรรยากาศในการเรียนที่สนุกสนาน (ค่าเฉลี่ย 4.34, 4.31 และ 4.30 ตามลำดับ) เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกบทอ่านด้วยตนเอง และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน (ค่าเฉลี่ย 4.08 และ 4.00 ตามลำดับ) อย่างไรก็ตามในด้านกรณีมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นักเรียนไม่แน่ใจจำนวน 8 คน ไม่เห็นด้วยจำนวน 1 คน และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 1 คน

ข้อเสนอแนะของนักเรียนต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

1. นักเรียนต้องการให้มีหลายๆ วิชามาเรียนรวมกันซึ่งเป็นลักษณะบูรณาการทำให้เรียนสนุกมากขึ้นและเข้าใจได้ดี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.16
2. นักเรียนต้องการให้มีการเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนทุกครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30
3. นักเรียนต้องการให้มีการมอบหมายงานให้มากขึ้น เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ครูควรสอนเรื่องใหม่และทบทวนเรื่องเก่าด้วย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30

4. นักเรียนต้องการให้จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้อีก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 54.34

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 ตอน พบว่า การเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น ผลคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน การแสดงออกของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับสูง และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม จากการเห็นประโยชน์ของการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มในระดับสูง

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนวัดเสมียนนารี สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ ตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยการเรียนแบบร่วมมือ ตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือ ตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเสมียนนารี สำนักงานเขตจตุจักรกรุงเทพมหานครที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 35 คน ซึ่งคัดเลือกโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม จำนวน 4 แผนๆ ละ 5 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง จำนวน 1 ชุด เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ
3. แบบทดสอบย่อย หลังการเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียน จำนวน 4 ชุดๆ ละ 10 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก และจับคู่
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หลังการเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียน จำนวน 4 ครั้ง เป็นแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มประเมินตนเองและประเมินเพื่อนทุกคนในกลุ่มเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยประเมินนักเรียนแต่ละกลุ่มเป็นรายบุคคล

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม จำนวน 15 ข้อ แบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (R.A. Likert) นักเรียนทุกคนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองครบ 4 หน่วย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ ในเวลา 50 นาที แล้วนำคะแนนมาเรียงลำดับความสามารถเพื่อแบ่งนักเรียนเป็น 7 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกันในอัตราส่วน 1 : 2 : 2 นักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2 คน และนักเรียนอ่อน 2 คน
2. ผู้วิจัยจัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีดำเนินการทดลอง จุดประสงค์ของการทดลอง วิธีประเมินผลการเรียน และข้อตกลงต่างๆ ในชั้นเรียน
3. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามวิธีการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม จากเนื้อหาที่กำหนด 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ At the Zoo, Food and Drink, At the Market และ Occupations รวม 4 แผนๆ ละ 5 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 20 ชั่วโมง
4. นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังการเรียนจบบทเรียนแต่ละหน่วย เพื่อนำคะแนนมาเปรียบเทียบการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษและหาค่าเฉลี่ย
5. หลังการเรียนสอนครบทั้งหมดแล้ว นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษอีกครั้งด้วยข้อสอบชุดเดิม เวลา 50 นาที ผู้วิจัยตรวจคำตอบเพื่อนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนและทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ
6. เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนและสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านแล้ว นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม จำนวน 15 ข้อ ผู้วิจัยนำคำตอบของนักเรียนทุกคนมาวิเคราะห์เป็นรายข้อและหาค่าเฉลี่ย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม ดำเนินการ ดังนี้
 - 1.1 วิเคราะห์ผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยหาค่าความแตกต่างจากผลคะแนนระหว่าง Pre – test และ Post – test คำนวณโดยใช้สูตร t – test แบบ Dependent group โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

- 1.2 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบย่อยระหว่างเรียนทั้ง 4 ครั้ง
2. วิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนหลังการเรียน 4 หน่วย โดยการหาค่าเฉลี่ยและแปรผลจากเกณฑ์ที่กำหนด
3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มโดยการหาค่าเฉลี่ยและแปรความหมายเป็นระดับเจตคติของผู้เรียน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมีการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเรียนตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิลุบล สีเทพ (2546) และเรวัต กาวีตะ (2533) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่สูงขึ้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1.1 วิธีการและขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

ขั้นตอนการเรียนการสอนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านด้วยกิจกรรมการทำงานร่วมกันในกลุ่ม ได้แก่ การร่วมกันค้นคว้าทำความเข้าใจกับบทอ่านภาษาอังกฤษ การค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วางแผนการทำงาน แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ นำเสนอผลงานของกลุ่มหน้าชั้นเรียนด้วยวิธีที่กลุ่มออกแบบเองซึ่งไม่ใช่กิจกรรมการอ่านและตอบคำถามเพียงอย่างเดียว ผลจากการทำ

แบบทดสอบย่อยทั้ง 4 ครั้ง แสดงการพัฒนาทางการอ่านอย่างต่อเนื่อง คะแนนเฉลี่ย 7.66 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน และคะแนนการทดสอบหลังเรียนพบว่านักเรียนทุกคนมีพัฒนาทางการอ่านดีขึ้น จากคะแนนเฉลี่ย 11.34 เพิ่มขึ้นเป็น 21.88 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่านักเรียนให้ความสนใจกิจกรรมนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนมาก (ค่าเฉลี่ย 2.67) เพราะนักเรียนมีอิสระที่จะนำเสนอผลงานในรูปแบบใดก็ได้ เพื่อให้เพื่อนในห้องเข้าใจและพึงพอใจกับผลงานของกลุ่ม นักเรียนจึงใช้เวลามากในการปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน ร่วมมือทำงานกับสมาชิกรับฟังและแสดงความคิดเห็น ตลอดจนการเรียนรู้ที่จะปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย 2.66, 2.62, 2.51 และ 2.49 ตามลำดับ) ในการนำเสนอผลงาน นักเรียนแสดงความสามารถด้านการเขียนและฝึกซ้อมการอ่าน การพูดตามที่เขียนไว้อย่างเต็มที่ เนื่องจากผลงานของทุกคนมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่ม การแบ่งหน้าที่ชัดเจนและทุกคนมีการเคารพกติการับผิดชอบในหน้าที่ของตน (ค่าเฉลี่ย 2.63) นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนสูง (ค่าเฉลี่ย 2.54) การจัดเตรียมงานและนำเสนอผลงานได้ตามเวลาที่กำหนด ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทั้งการอ่านภาษาอังกฤษและการทำงานไปพร้อมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของสลาวิน (Slavin. 1990) ว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ของตนอย่างเต็มตามศักยภาพในรูปของการทำงานในกลุ่มย่อย

อย่างไรก็ตามยังคงมีนักเรียน 3 คนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 แต่คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน (ก่อนเรียน 3,9 และ 11 หลังเรียน 15,18 และ 19 ตามลำดับ)ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีการพัฒนาการด้านการอ่านเพิ่มขึ้น

1.2 บทอ่านและกิจกรรมมีความหลากหลายเหมาะสมกับนักเรียนและนักเรียนมีโอกาสเลือกบทอ่านด้วยตนเอง

บทอ่านที่ผู้วิจัยนำมาให้นักเรียนเลือกเป็นบทอ่านที่มีความเหมาะสมกับวัย ความสนใจ และความสามารถของนักเรียน แต่ละหน่วยการเรียนรู้จะมีบทอ่านมาให้นักเรียนเลือกอ่านตามความสนใจประมาณ 8 – 15 เรื่อง นักเรียนรู้สึกเห็นด้วยที่มีโอกาสเลือกบทอ่านด้วยตนเอง (เฉลี่ย 4.08) เนื่องจากนักเรียนมีความคุ้นเคยมีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้กิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดก่อนการอ่านช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหาและพร้อมที่จะอ่าน โดยนักเรียนทำกิจกรรมร้องเพลง การพูดเข้าจังหวะ (Chant) และการเล่นเกม ผู้วิจัยทบทวนคำศัพท์ สอนคำศัพท์ใหม่ ไวยากรณ์ที่จำเป็นในเรื่องนั้นๆ มีการตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่านและค้นคว้าเพิ่มเติมต่อจากเรื่องที่เรียนรู้แล้ว ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากอ่านบทเรียนใหม่ ดังนั้นในการเลือกบทอ่านผู้สอนควรเลือกบทอ่านที่ทันสมัย เหมาะสมกับวัยและเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านได้ง่ายขึ้น ดังคำกล่าวของ เดย์และแบมฟอร์ด (Day and Bamford. 1998 : 12) ที่กล่าวว่า ในการอ่านแต่ละครั้งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่าง

ข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับความรู้อ่านและประสบการณ์เดิม เพื่อให้เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิธีนี้ในระดับสูง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ

จากการตอบแบบสอบถามวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงมาก (ค่าเฉลี่ย 4.71) นักเรียนคิดว่าสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันและสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ (ค่าเฉลี่ย 4.40) ทั้งบทเรียนยังเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องและอยู่รอบตัวนักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.49)

2.2 กิจกรรมการเรียนทำให้นักเรียนเป็นผู้ใฝ่รู้และต้องค้นคว้าตลอดเวลา

นักเรียนจะอ่านบทอ่านได้เข้าใจจะต้องค้นคว้าหาความหมายของคำศัพท์และเรื่องราวหรือรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านนั้นๆ ทำให้ต้องสอบถามจากครู ผู้ปกครอง หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม ทำให้นักเรียนพยายามศึกษาและรับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยตนเอง พบจากผลการตอบแบบสอบถามวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนต้องค้นคว้าตลอดเวลา (ค่าเฉลี่ย 4.49) และทำให้นักเรียนรู้จักพึ่งตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.43) กิจกรรมการค้นคว้านี้เป็นการศึกษาฝึกนักเรียนให้ใช้ความสามารถในการเรียนอย่างเต็มที่และสามารถนำวิธีการนี้ไปใช้กับวิชาอื่นๆ หรือใช้หาความรู้ด้วยตนเองได้ (ค่าเฉลี่ย 4.34, 4.49 และ 4.49 ตามลำดับ) เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ คาแกน (Kagan, 1992) ว่า การเรียนรู้ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ต้องปลูกฝังให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลายและยืดหยุ่นได้ มีการเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ ทั้งจากครู ผู้ปกครอง ชุมชนและสิ่งต่างๆ รอบตัว ทั้งนี้ผู้เรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.3 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนทำให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้น

การเรียนแบบร่วมมือกันคิด ทำงาน และศึกษาค้นคว้า การทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน (เฉลี่ย 4.00) ช่วยเหลือกันและกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน นักเรียนเก่งคอยช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนและนักเรียนที่เรียนอ่อนเกิดความอบอุ่นใจเพราะมีคนคอยช่วยเหลือ เมื่อทำงานสำเร็จเกิดความภาคภูมิใจในการทำงานของตน เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่ม นักเรียนบางคนกลัวที่จะอ่าน หรือนำเสนอผลงานหน้าชั้น เมื่อเพื่อนแนะนำและฝึกซ้อมให้จนคล่องก็จะเกิดความมั่นใจและทำกิจกรรมได้ การสอนรูปแบบนี้เป็นการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อน นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์

ในเชิงช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดผลดีต่อการเรียนการสอน เนื่องจากนักเรียนในวัยเดียวกันย่อมจะใช้ภาษาสื่อสารได้เข้าใจกว่าภาษาครูสอน (Joyce & Well. 1988) นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกความรับผิดชอบให้นักเรียนเป็นรายบุคคล ทำให้นักเรียนรู้จักพึ่งตนเอง (เฉลี่ย 4.43) เพราะงานของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่ม จึงเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องทำงานของตนให้ดีที่สุด กลุ่มที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดจะได้รับรางวัล ทำให้ทุกคนร่วมมือกันทำงานอย่างดีที่สุด (Davidson. 1974) รางวัลคือ คำชมเชยจากเพื่อนและครูทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนักเรียนเก่งจึงต้องคอยช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่าเป็นผลให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีกำลังใจในการเรียนมากขึ้นและสามารถที่จะปรับตนเองให้มีความสามารถเพิ่มขึ้นในที่สุด

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่พบในการทำวิจัย

1. การทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนที่เรียนเก่งหลายคนไม่เห็นความสำคัญของการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและไม่ตั้งใจทำแบบทดสอบทำให้คะแนนครั้งแรกต่ำมาก เมื่อเรียนไปครบทั้ง 4 หน่วยการเรียนรู้แล้วทำแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนเหล่านี้จะทำคะแนนได้สูงมาก แนวทางแก้ไขคือ ครูควรชี้แจงว่าการทำแบบทดสอบครั้งแรกจะใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มนักเรียน

2. ปัญหาที่พบในการทำงานกลุ่มในระยะแรก คือนักเรียนขาดประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การสอนครั้งที่ 1 และ 2 นักเรียนที่เรียนอ่อนจะไม่ให้ความร่วมมือในการทำงาน หรือรับผิดชอบงานของตนใช้เวลาในการเล่นกับเพื่อนต่างกลุ่ม นักเรียนที่เรียนเก่งจะพยายามทำงานให้เสร็จคนเดียว หรือกับเพื่อน 2 - 3 คน ทำให้เกิดความวุ่นวาย และเสียงดัง นักเรียนไม่มีการอุปกรณการเรียนรู้และอุปกรณในการนำเสนอผลงาน ต้องของแบ่งปันจากกลุ่มอื่น เมื่อถึงเวลานำเสนอหน้าชั้นทำงานไม่เสร็จจะส่งเสียงดังและไม่สนใจฟังเพื่อนกลุ่มอื่น แนวทางการแก้ปัญหาคือการให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงข้อดี ข้อเสียของการทำงานของกลุ่มและแนวทางในการแก้ปัญหาในครั้งต่อไป ในครั้งที่ 3 - 4 พบว่านักเรียนมีการทำงานดีขึ้น สมาชิกในกลุ่มจัดเตรียมอุปกรณมาเกือบครบและทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด นักเรียนเข้าใจวิธีการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมากขึ้นและพัฒนาตนเองให้มีส่วนร่วมในกลุ่ม

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยที่ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้น ครูผู้สอนควรนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด วิธีการและขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน โดยเลือกเนื้อหา กิจกรรมให้สอดคล้องกับวิธีสอน เพราะวิธีสอนนี้ถ้าขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือนักเรียนยังไม่เข้าใจวิธีการเรียนแบบร่วมมือแล้วจะทำให้นักเรียนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของการอ่านได้ และสุดท้ายไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาเสนอหน้าชั้นเรียนได้

2. การประชุมนิเทศนักเรียนก่อนการเรียนควรแนะนำวิธีการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงบทบาทของครู บทบาทของนักเรียนและบรรยากาศในการเรียน แล้วทดลองสอนด้วยบทเรียนตัวอย่าง และดำเนินกิจกรรมครบทุกขั้นตอนจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจวิธีเรียนดีแล้วจึงเริ่มการสอน จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

3. บทเรียนที่นำมาให้อ่านต้องเหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ไม่ยากหรือง่ายเกินไป ควรเป็นบทอ่านสั้นๆ ที่มีภาพการ์ตูนประกอบ เนื่องจากทำให้เข้าใจเรื่องได้ง่ายและเหมาะสมกับนักเรียนระดับประถมศึกษา

4. การชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินพฤติกรรมกลุ่มควรชัดเจน และเข้าใจตรงกันก่อนให้คะแนน เพราะการประเมินพฤติกรรมกลุ่มเป็นหน้าที่ของนักเรียนทุกคนที่ต้องประเมินตนเองและประเมินเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนต้องไม่มีความลำเอียงที่จะประเมินตนเองสูง แต่ประเมินเพื่อนในระดับต่ำ และต้องไม่ประเมินกลุ่มของตนสูงเกินความเป็นจริง ถ้านักเรียนเข้าใจเกณฑ์การประเมินตรงกัน คะแนนการประเมินพฤติกรรมกลุ่มจะมีประสิทธิภาพและบ่งชี้พฤติกรรมของกลุ่มได้

5. การเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาแต่ละหน่วยควรมีความยืดหยุ่นด้านเวลา เนื่องจากนักเรียนต้องการใช้เวลาในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น จากแบบสอบถามความคิดเห็น การมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นักเรียน 8 คนไม่เห็นใจไม่เห็นด้วย 1 คนและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 คน เนื่องจากข้อจำกัดในเวลาเรียนทำให้นักเรียนบางคนยังไม่ได้แสดงความคิดเห็นของตนหรืออธิบายให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจความคิดเห็นของตนได้อย่างเต็มที่ พฤติกรรมด้านการปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่นจึงอยู่ในระดับปานกลาง (เฉลี่ย 2.49) นอกจากนี้นักเรียนต้องการเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานให้ประณีตยิ่งขึ้น จากการประเมินพฤติกรรมกลุ่มพบว่าคะแนนเฉลี่ยความประณีตอยู่ในระดับปานกลาง (เฉลี่ย 2.47)

6. ครูต้องให้ความดูแล และช่วยเหลือนักเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหาการทำงานในกลุ่มเท่านั้น ควรให้อิสระในการทำงานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความมั่นใจ และเกิดความภาคภูมิใจเมื่อผลงานของกลุ่มประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การทำวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษควรเชื่อมโยงกับทักษะด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น ทักษะการพูด ทักษะการเขียน เป็นต้น
2. ระยะเวลาในการทำวิจัยควรเพิ่มมากขึ้น อาจใช้เวลา 1 ภาคเรียน เพื่อจะทำให้ทราบถึงความคงทนของความสามารถในการอ่านและพฤติกรรมด้านความร่วมมือของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2537). *กิจกรรมส่งเสริมภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา*.
กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- _____. (2542). *การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น*. กองวิจัยการศึกษา.
- _____. (2544). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*.
กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- _____. (2544). *แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) : ถ่ายเอกสาร*.
ขวัญหทัย สมัครคุณ.. (2540). *ผลการเรียนแบบร่วมมือต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จรัญ รัตนศิลา. (2539). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA ที่ใช้สื่อการสอนแบบอรรถฐานและวิธีสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูตรี สนิทประชากร. (2534, กรกฎาคม-ธันวาคม). "การเรียนรู้โดยการร่วมมือ." *จันทร์เกษมสาร*. 2(4) : 46 – 49.
- ณิชภัทร วัฒนพานิช, (2543). *การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ เจริญเลิศ. (2538). *ผลของกิจกรรมที่มีต่อทัศนคติการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาตวิทยา อำเภอชาตवलักษณ์บุรี จังหวัดกำแพงเพชร*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นฤมล เลียบสวัสดิ์. (2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมและใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิลุบล ศรีเทพ. (2546). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรมทางเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พดุกษวัน. (2532). มิติใหม่ในการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประนอม สุรัสวดี. (2535). กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยวรรณ ศิริรัตน์. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรชูลี อาชาวำรุง. (2541). การเรียนรู้ภาษาที่สอง ; ผลการวิจัยเอกสาร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพลินพิศ กลสรร. (2542). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผลการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาเจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (เอกประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- แมนมาส เขาวลิต. (2534). การพัฒนาการอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วัชร ชันเชื้อ. (2545). การพัฒนาชุดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องตรรกศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.
กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.
- วินิจ วงศ์รัตนะ. (2542). เอกสารประกอบการสอนศึกษา 163 ประสบการณ์ทางวิชาชีพครู 1.
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์. (2537). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ส
ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์.
ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมควร เทียมมล. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาโดยวิธีการทาง
วิทยาศาสตร์ระหว่างการสอนเชิงทดลองแบบสืบสวนสอบสวนและแบบปกติ.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนวิทยาศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- สมเดช บุญประจักษ์. (2540). การพัฒนาศักยภาพทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โดยการเรียนแบบร่วมมือ. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยม
ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมุทร เข็มเขาวนิช. (2540). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาติ สมุทศิริ. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี ARC และวิธีสอนตามคู่มือครู.
ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา ศิริรักษ์. (2540). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ความสามารถในการแก้ปัญหา
และบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน วิชาสังคมศึกษา
ด้วยวิธีสอนแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์โดยใช้เทคนิคการเรียน แบบร่วมมือกับวิธีสอน
แบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2536). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมณฑา พรหมบุญ. (2540). การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เสนีย์ แสงดี. (2542) การเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรมเอสทีเอดีกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ รัตนาวิชช์. (2531). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อังคณา ชัยมณี. (2541). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Ambrose, Don. (2003). Group Investigation (GI) A cooperative Learning Model. (Online). <http://www.ghost.rider.edu/cii/presen/grpinv.ppt>. Retrieved August 8, 2003.
- Anastasi, Anne. (1986). *Psychological Testing*. Fifth Edition. New York : Macmillan Co.
- Allen, F. Rodney. (2003). *Social Science Model of Teaching*. Path to effective Teaching : The Group Investigation Model. (Online). Available : <http://www.ssep.net/models2.html>. Retrieved August 8, 2003.
- Allport, Gerdon W. (1967). *Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York : John Welley and Sons.
- Brown, Maryann & Hayes, Helen. (2000). Professional Reading Circle : Toward a Collaborative for Lifelong Learning. (Online) Available : <http://www.rmit.edu.au/http://rmit.edu.au/>. Retrieved August 8 2003
- Carin, A.A. and Sund, R.B. (1985). *Teaching Science Through Discovery*. 5th ed. Columbus : Merrill Publishing.
- Conley, Mark W. (1995). *Content Reading Instruction : A Communication Approach*. 2nd ed. New York : Mcgraw-Hill, Inc.
- Crawley, Sharon J. (1995). *Strategies for Guiding Content Reading*. New York : A Simon & Schuster, Inc.
- Davidson, Neil. (1990). *Group Cooperative Learning Mathematics, in Teaching and Learning Mathematics in the 1990s. yearbook. Edited by Thomas, J. Cooney and Christian, R. High School*. P.52 – 61. Reston, Virginia : The Nation Coucilof teacher of Mathematics.

- Day, R.R. and Bamford, J. (1998). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. New York : Cambridge University Press.
- Dechant, Emerald V. (1982). *Improving the teaching of Reading*. 3rd ed Engle Wood Cliff; Prentice Hall.
- Dewey, John. (1959). *Dictionary of Education*. New York : Philosophical Library.
- Dobin, Fraid. (1982, July). What Every EFL – Teacher should know about Reading. *Teaching Forum*. 3(4): 414 – 16.
- Fan, Chung-Teh. (1952). *Item Analysis Table*. Princeton ; New Jersey : Education Testing Service Princeton.
- Flood, James. (1986, April). "The Text, the Student and the Teacher : Learning from Exposition in Middle School," *The Reading Teacher*. 39(2) : 735.
- Friedman, M.I. and Rowis, M.D. (1980). *Teaching Reading and Thinking Skills*. New York : Longman.
- Grellet, Françoise. (1995). *Developing Reading Skill*. 15th ed. London : Cambridge University Press.
- Gunning, Thomas G. (1992). *Creating Reading Instruction For All Children*. Massachusette : Allyn & Bacon.
- Hafner, Lawrence E. (1971). *Improving Reading in Secondary School : Selected reading*. London : Collier MacMillan Limited.
- Harris, Albert J. and Sipay, Edward, R. (1979). *How to teach Reading*. New York : Longman.
- Hertz – Iazarowitz, R. Sapir, C. and Sharan, S. (1981) *Academic and social effects of learning methods two cooperative in desegregated classrooms*. Manuscript, Haifa University, Haifa, Israel.
- Johnson, D. et al. (1981). Effects of Cooperative and Individualistic Goal Structures on Achievement : A Meta-Analysis, *Psychological Bulletin*, 89 : 1 p. 18-19,
- Johnson, W. David, & Johnson T. Roger. (1994). *Learning together and alone*. Needham Height : Allyn and Bacon.
- Joyce, Bruce R. & Weil, Marsha. (1986). *Models of Teaching*. 3rd ed. United States of America : Prentice Hall.
- Larsen, Diane & Freeman. (2001). Learning Strategy Training, Cooperative Learning and Multiple Intelligences in *Techniques and Principles in Language Teaching*. P 158-175. Oxford.

- Lawrence, Carolena Lyyons. (2002- 2003, November). Communication Technology to Develop Collaborative Skills. *Journal of Educational Technology Systems*. 31(2) : 192 – 193.
- McMilan, John. (2002). Reading Investigation ; How to talk about text. (Online). Available [http://www.Curriculum.dpsk12.org-sec_studio_course/studio Course Ms-Rdng3pdf](http://www.Curriculum.dpsk12.org-sec_studio_course/studio%20Course%20Ms-Rdng3pdf). Retrieved August 15 2003
- Rubin, Dorothy. (1997). *A Practical Approach to Teaching Reading*. 2nd ed. New York : A Simon & Schuster, Inc.
- Sharan, Shlomo and the other. (1980,July). "Academic Achievement of Elementary School Children in Small Group Versus Whole – Class Instruction", *The Journal of Experimental Education*. 48 (2) : 125 – 129.
- Slavin, Robert E. (1987). Coopertive Learning and Cooperative School, *Education Leadership*, November.
- Slavin, R. (1990). Comprehensive cooperative learning method : Embedding cooperative learning in the curriculum and the school in S. Sharan (ED). *Cooperative learning theory and research (pp.261-283)*. New York praper.
- Widdowson, H G. (1978). *Teaching Language as Communication*. London : Oxford University Press.
- Williams, Eddie. (1994). *Reading in the Language Classroom*. 8th ed. London : MacMillan Publisher.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แผนการดำเนินการจัดกิจกรรมแบบสืบเสาะ
หาความรู้เป็นกลุ่ม
- แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการดำเนินการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม โดยกำหนด
ตารางการปฏิบัติงาน ดังนี้

ลำดับที่	เครื่องมือ	จุดประสงค์	เวลา
1	แบบทดสอบวัด ความเข้าใจในการอ่าน ก่อนการทดลอง	เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผล คะแนนจากการทดสอบก่อนและหลัง การทดลอง	50 นาที
2	แผนการจัดการเรียนเรื่อง At the Zoo	เพื่อฝึกทักษะด้านความเข้าใจใน การอ่านเกี่ยวกับชีวิตของสัตว์ชนิด ต่าง ๆ	5 ชั่วโมง
3	แผนการจัดการเรียน เรื่อง Food and Drink	เพื่อฝึกทักษะความเข้าใจในการอ่าน เรื่องเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ที่พบในชีวิตประจำวัน	5 ชั่วโมง
4	แผนการจัดการเรียน เรื่อง At the Market	เพื่อฝึกทักษะความเข้าใจในการอ่าน เกี่ยวกับผักและผลไม้ที่มีขายในตลาด	5 ชั่วโมง
5	แผนการจัดการเรียน เรื่อง Occupations	เพื่อฝึกทักษะความเข้าใจในการอ่าน เรื่องเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในชุมชน	5 ชั่วโมง
6	แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่ม	เพื่อทราบว่าวิธีการเรียนแบบสืบเสาะ หาความรู้เป็นกลุ่มช่วยให้นักเรียนมี พฤติกรรมการเรียนและบรรยากาศ การเรียนดีหรือไม่	หลัง การเสร็จสิ้น การนำเสนอ ผลงานของ แต่ละหน่วย
7	แบบทดสอบย่อย	เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนา การด้านการอ่านของแต่ละหน่วย	ชั่วโมงสุดท้ายของแต่ละหน่วย

ลำดับที่	เครื่องมือ	จุดประสงค์	เวลา
8	แบบทดสอบวัด ความเข้าใจในการอ่าน หลังการทดลอง	เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผล คะแนนจากการทดสอบก่อนและหลัง การทดลอง	50 นาที
9	แบบสอบถามความคิดเห็น	เพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียน ต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นกลุ่ม	เมื่อเสร็จสิ้น การทดลอง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง At the Zoo

เวลาเรียน 5 ชั่วโมง

1. สาระการเรียนรู้

1. Chant : At the Zoo
2. ข้อความเกี่ยวกับชีวิตสัตว์ อาหารและความเป็นอยู่

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง
2. เข้าใจประโยคข้อความสั้น ๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์
3. เข้าใจเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ชื่อสัตว์ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. อธิบายความหมายของข้อความที่กำหนดได้
3. เข้าใจข้อความที่กำหนดและถ่ายโอนเป็นภาพ สัญลักษณ์ บทบาทสมมติหรือการสาธิตได้
4. บอกความสัมพันธ์ของเรื่องที่เรียนกับกลุ่มสาระอื่น ได้
5. นำเสนอผลงานหน้าชั้นด้วยภาษาอังกฤษง่าย ๆ ได้

4. แผนการจัดกิจกรรม

1. ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน เสนอปัญหา

1.1 ครูทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับชื่อสัตว์ต่าง ๆ และทบทวนโครงสร้างประโยคที่ใช้ในบทอ่าน

คำศัพท์ : tiger, elephant, horse, lion, zebra, crocodile, bird, monkey etc.

ประโยค : The monkey has a long tail. The giraffe has a long legs.

The elephant is a big animal.

1.2 ครูแจกข้อความ At the Zoo ครูและนักเรียนอ่านข้อความพร้อมกัน

2 - 3 เที้ยว นักเรียนบอกชื่อสัตว์ที่พบในข้อความ ชักถามความเป็นอยู่ของสัตว์เหล่านั้น

1.3 ครูและนักเรียนสนทนาถึงการไปเที่ยวสวนสัตว์ว่า นักเรียนจะได้พบกับสัตว์ประเภทใดบ้าง นักเรียนช่วยกันบอกชื่อสัตว์เหล่านั้นเป็นภาษาอังกฤษ ครูเขียนหรือติดชื่อสัตว์ที่นักเรียนบอกบนกระดาน แยกประเภทเป็นสัตว์บก สัตว์น้ำ และสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ นักเรียนร่วมกันกำหนดปัญหาที่ต้องการค้นคว้าเพิ่มเติม

1.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกสัตว์ที่ตนสนใจ 2 ชนิดจากบทอ่าน เพื่อศึกษาในหัวข้อที่กลุ่มสนใจ

2. ขั้นการวางแผน

นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนศึกษาลักษณะ ชีวิต ความเป็นอยู่ของสัตว์ที่กลุ่มเลือก แบ่งความรับผิดชอบ ใครจะศึกษาเรื่องอะไร ศึกษาอย่างไร และค้นหาคำตอบจากที่ไหน

3. ขั้นการทำงาน

นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติงานตามที่ตนรับผิดชอบอาจจับคู่กับเพื่อนหรือศึกษารายบุคคลตามข้อตกลงในกลุ่ม ศึกษาบทอ่าน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หาคำตอบและสรุปความคิดเห็นร่วมกัน

4. ขั้นเตรียมตัวรายงาน

นักเรียนกลับเข้ากลุ่ม อภิปรายคำตอบร่วมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบตรงกัน นักเรียนวางแผนการนำเสนอสาระสำคัญของเรื่องที่ศึกษา ต่อที่ประชุมด้วยวิธีการที่กลุ่มเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น บทบาทสมมติ สาธิต วาดภาพ หรือรายงาน

5. ขั้นการเสนอรายงาน

นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงานตามที่ได้วางแผนไว้ รวมทั้งกระบวนการทำงานของกลุ่ม นักเรียนในชั้นร่วมกิจกรรมโดยการซักถามสิ่งที่สงสัยหรือตอบคำถามที่กลุ่มร่วมกันตั้งมา

6. ขั้นการวัดผล

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกระบวนการทำงานและผลงานที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ทำความเข้าใจกับเกณฑ์การประเมินร่วมกัน ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2. นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ

รายละเอียดการประเมิน

สิ่งที่ประเมิน	ประเด็นที่ประเมิน	เครื่องมือ
ด้านความรู้	ความเข้าใจในการอ่าน	แบบทดสอบย่อย 10 ข้อ
ด้านกระบวนการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน 2. ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม 3. รับฟังและแสดงความคิดเห็น 4. ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น 5. การนำเสนอผลงาน 6. ความคิดสร้างสรรค์ 7. ความประณีตของผลงาน 	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม
ด้านคุณธรรมและค่านิยม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความกล้าแสดงออก 2. ความเคารพกติกา 3. ความกระตือรือร้นในการเรียน 	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง Food and Drink

เวลาเรียน 5 ชั่วโมง

1. สาระการเรียนรู้

1. บทอ่าน : The Picnic

2. ข้อความเกี่ยวกับการรับประทานอาหารในภัตตาคาร ร้านอาหาร เครื่องปรุงของอาหารประเภทต่าง ๆ และการประกอบอาหารอย่างง่าย ๆ

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง

2. เข้าใจประโยคข้อความสั้น ๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์

3. เข้าใจเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ชื่ออาหารและเครื่องดื่มได้ถูกต้อง

2. อธิบายความหมายของข้อความที่กำหนดได้

3. เข้าใจข้อความที่กำหนดและถ่ายโอนเป็นภาพ สัญลักษณ์ บทบาทสมมติหรือการสาธิตได้

4. บอกความสัมพันธ์ของเรื่องที่เรียนกับกลุ่มสาระอื่น ได้

5. นำเสนอผลงานหน้าชั้นด้วยภาษาอังกฤษง่าย ๆ ได้

4. แผนการจัดกิจกรรม

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เสนอปัญหา

1.1 ครูทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับชื่ออาหารและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ และทบทวนโครงสร้างประโยคที่ใช้ในบทอ่าน

คำศัพท์ : hot dog, sausage, hamburger, salad, pancake milkshake etc.

ประโยค : Can I help you ?

I'd like some cookies. Do you have any cookies, please?

How many sandwiches do you want ?

1.2 ครูแจกข้อความ The Picnic ครูและนักเรียนอ่านข้อความพร้อมกัน
2 - 3 เที้ยว นักเรียนบอกชื่ออาหารที่พบในข้อความ ชักถามเกี่ยวกับส่วนประกอบและวิธีทำอาหารนั้น ๆ

1.3 ครูและนักเรียนสนทนาถึงการไปรับประทานอาหารตามที่ตั้งใจ นักเรียนจะได้พบกับอาหารประเภทใดบ้าง นักเรียนมีวิธีสั่งอาหารอย่างไร นักเรียนช่วยกันบอกชื่ออาหารจากต่างประเทศที่นักเรียนรู้จักและชอบรับประทาน ครูสอนการออกเสียงที่ถูกต้องแล้วเขียนคำศัพท์บนกระดานดำ นักเรียนอ่านและจดคำศัพท์ลงสมุด

1.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทอ่าน 1 เรื่อง เมื่ออ่านแล้วกำหนดหัวข้อที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม

2. ขั้นการวางแผน

นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนศึกษาเกี่ยวกับการไปรับประทานอาหารตามที่ต่าง ๆ รวมทั้งการประกอบอาหารนั้น ๆ หรือศึกษาในหัวข้อเกี่ยวกับส่วนประกอบของอาหาร แบ่งความรับผิดชอบ ใครจะศึกษาเรื่องอะไร ศึกษาอย่างไร และค้นหาคำตอบจากที่ไหน

3. ขั้นการทำงาน

นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติงานตามที่ตนรับผิดชอบโดยการจับคู่กับเพื่อนหรือศึกษาเดี่ยวตามข้อตกลงในกลุ่ม ศึกษาบทอ่าน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หาคำตอบและสรุปความคิดเห็นร่วมกัน

4. ขั้นเตรียมตัวรายงาน

นักเรียนกลับเข้ากลุ่ม อภิปรายคำตอบร่วมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบตรงกัน นักเรียนวางแผนการนำเสนอสาระสำคัญของเรื่องที่ศึกษา ต่อที่ประชุมด้วยวิธีการที่กลุ่มเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น บทบาทสมมติ การประกอบอาหาร หรือรายงาน

5. ขั้นการเสนอรายงาน

นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงานตามที่ได้วางแผนไว้ รวมทั้งกระบวนการทำงานของกลุ่ม นักเรียนในชั้นร่วมกิจกรรมโดยการตั้งคำถามถามสิ่งที่สงสัยหรือตอบคำถามที่กลุ่มร่วมกันตั้งมา

6. ขั้นการวัดผล

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกระบวนการทำงานและผลงานที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ทำความเข้าใจกับเกณฑ์การประเมินร่วมกัน ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2. นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ

รายละเอียดการประเมิน

สิ่งที่ประเมิน	ประเด็นที่ประเมิน	เครื่องมือ
ด้านความรู้	ความเข้าใจในการอ่าน	แบบทดสอบย่อย 10 ข้อ
ด้านกระบวนการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน 2. ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม 3. รับฟังและแสดงความคิดเห็น 4. ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น 5. การนำเสนอผลงาน 6. ความคิดสร้างสรรค์ 7. ความประณีตของผลงาน 	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม
ด้านคุณธรรมและค่านิยม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความกล้าแสดงออก 2. ความเคารพกติกา 3. ความกระตือรือร้นในการเรียน 	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง At the Market

เวลาเรียน 5 ชั่วโมง

1. สาระการเรียนรู้

1. บทอ่าน : Fruits and Vegetable
2. ข้อความเกี่ยวกับผลไม้ ผัก การซื้อขาย

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง
2. เข้าใจประโยคข้อความสั้น ๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือการแสดงบทบาทสมมติ
3. เข้าใจเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ชื่อผัก ผลไม้ได้ถูกต้อง
2. อธิบายความหมายของข้อความที่กำหนดได้
3. เข้าใจข้อความที่กำหนดและถ่ายโอนเป็นภาพ สัญลักษณ์ บทบาทสมมติหรือการสาธิตได้
4. บอกความสัมพันธ์ของเรื่องที่เรียนกับกลุ่มสาระอื่น ได้
5. นำเสนอผลงานหน้าชั้นด้วยภาษาอังกฤษง่าย ๆ ได้

4. แผนการจัดกิจกรรม

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เสนอปัญหา

1.1 ครูทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับชื่อผัก ผลไม้ชนิดต่าง ๆ และทบทวนโครงสร้างประโยคที่ใช้ในบทอ่าน

คำศัพท์ : carrot, cabbage, chill, cucumber, onion, eggplant, string bean
tomato etc.

: mango, banana, orange, mangosteen, papaya, coconut etc.

ประโยค : May I help you ?

What do you want to have ?

How many do you want ?

How much are they ?

1.2 ครูแจกข้อความ Fruits and Vegetables ครูและนักเรียนอ่านข้อความพร้อมกัน 2 - 3 เที่ยว นักเรียนบอกชื่อผัก ผลไม้ที่พบในข้อความ ชักถามลักษณะของผักและผลไม้แต่ละชนิด รวมทั้งการนำไปใช้ประกอบอาหารอะไรได้บ้าง

1.3 ครูและนักเรียนสนทนาถึงการไปตลาดว่า นักเรียนได้พบกับผัก และผลไม้ อะไรอีก นักเรียนช่วยกันบอกชื่อผักและผลไม้เหล่านั้นเป็นภาษาอังกฤษ ถ้านักเรียนบอกไม่ได้

ครูสอนคำศัพท์ใหม่ ครูเขียนหรือติดชื่อผัก ผลไม้ที่นักเรียนบอกบนกระดาน นักเรียนร่วมกันกำหนดปัญหาที่ต้องการค้นคว้าเพิ่มเติม

1.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทอ่าน 1 เรื่อง เมื่ออ่านแล้วกำหนดหัวข้อที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม

2. ขั้นการวางแผน

นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนศึกษาลักษณะ ประโยชน์ของผักผลไม้ และวิธีการซื้อขายอาหารประเภทต่าง ๆ ที่นักเรียนพบที่ตลาด แบ่งความรับผิดชอบ ใครจะศึกษาเรื่องอะไร ศึกษาอย่างไร และค้นหาคำตอบจากที่ไหน

3. ขั้นการทำงาน

นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติงานตามที่ตนรับผิดชอบโดยการจับคู่กับเพื่อนหรือศึกษาเดี่ยวตามข้อตกลงในกลุ่ม ศึกษาบทอ่าน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หาคำตอบและสรุปความคิดเห็นร่วมกัน

4. ขั้นเตรียมตัวรายงาน

นักเรียนกลับเข้ากลุ่ม อภิปรายคำตอบร่วมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบตรงกัน นักเรียนวางแผนการนำเสนอสาระสำคัญของเรื่องที่ศึกษาคู่ที่ประชุมด้วยวิธีการที่กลุ่มเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น บทบาทสมมติ สาทิต วาดภาพ หรือรายงาน

5. ขั้นการเสนอรายงาน

นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงานตามที่ได้วางแผนไว้ รวมทั้งกระบวนการทำงานของกลุ่ม นักเรียนในชั้นร่วมกิจกรรมโดยการซักถามสิ่งที่สงสัยหรือตอบคำถามที่กลุ่มร่วมกันตั้งมา

6. ขั้นการวัดผล

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกระบวนการทำงานและผลงานที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ทำความเข้าใจกับเกณฑ์การประเมินร่วมกัน ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2. นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ

รายละเอียดการประเมิน

สิ่งที่ประเมิน	ประเด็นที่ประเมิน	เครื่องมือ
ด้านความรู้	ความเข้าใจในการอ่าน	แบบทดสอบย่อย 10 ข้อ
ด้านกระบวนการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน 2. ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม 3. รับฟังและแสดงความคิดเห็น 4. ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น 5. การนำเสนอผลงาน 6. ความคิดสร้างสรรค์ 7. ความประณีตของผลงาน 	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม
ด้านคุณธรรมและค่านิยม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความกล้าแสดงออก 2. ความเคารพกติกา 3. ความกระตือรือร้นในการเรียน 	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง Occupations

เวลาเรียน 5 ชั่วโมง

1. สาระการเรียนรู้

1. บทอ่าน : Occupations
2. ข้อความเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในชุมชน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง
2. เข้าใจประโยคข้อความสั้น ๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์
3. เข้าใจเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ชื่ออาชีพต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. อธิบายความหมายของข้อความที่กำหนดได้
3. เข้าใจข้อความที่กำหนดและถ่ายโอนเป็นภาพ สัญลักษณ์ บทบาทสมมติหรือการสาธิตได้
4. บอกความสัมพันธ์ของเรื่องที่เรียนกับกลุ่มสาระอื่น ได้
5. นำเสนอผลงานหน้าชั้นด้วยภาษาอังกฤษง่าย ๆ ได้

4. แผนการจัดกิจกรรม

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เสนอปัญหา

- 1.1 ครูทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับชื่ออาชีพต่าง ๆ และทบทวนโครงสร้างประโยคที่

ใช้ในบทอ่าน

คำศัพท์ : teacher, student, policeman, postman, farmer, fireman
fisherman, barber, dressmaker, cook etc.
school, hospital, farm, shop, road,

ประโยค : Where does Mr. Ploenchit work ?

He works in the field.

What is he ?

He is a farmer.

- 1.2 ครูแจกข้อความ Mr. Ploenchit ครูและนักเรียนอ่านข้อความพร้อมกัน

2 - 3 เที้ยว นักเรียนบอกชื่ออาชีพของบุคคลในเรื่อง สนทนาถึงกิจวัตรประจำวันที่เขาทำ

- 1.3 ครูและนักเรียนสนทนาถึงอาชีพต่าง ๆ ที่พบในชุมชนของนักเรียน

นักเรียนช่วยกันบอกชื่ออาชีพเหล่านั้นเป็นภาษาอังกฤษ ถ้านักเรียนบอกไม่ได้ครูสอนเป็นคำศัพท์ใหม่ ครูเขียนหรือติดชื่ออาชีพต่าง ๆ บนกระดาน นักเรียนร่วมกันกำหนดปัญหาที่ต้องการค้นคว้า

เพิ่มเติม เช่น อุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการประกอบอาชีพแต่ละอย่าง ภาระงานที่แต่ละอาชีพมีต่อสังคม รายได้จากอาชีพนั้น

1.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกอาชีพที่กลุ่มสนใจจากบทอ่านหรือเลือกบทอ่านที่นักเรียนเคยพบในห้องสมุด เพื่อศึกษาในหัวข้อที่กลุ่มสนใจ

2. ขั้นการวางแผน

นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนศึกษาลักษณะ ของอาชีพที่กลุ่มเลือก แบ่งความรับผิดชอบ ใครจะศึกษาเรื่องอะไร ศึกษาอย่างไร และค้นหาคำตอบจาก ที่ไหน

3. ขั้นการทำงาน

นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติงานตามที่ตนรับผิดชอบอาจจับคู่กับเพื่อนหรือศึกษารายบุคคลตามข้อตกลงในกลุ่ม ศึกษาบทอ่าน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หาคำตอบและสรุปความคิดเห็นร่วมกัน

4. ขั้นเตรียมตัวรายงาน

นักเรียนกลับเข้ากลุ่ม อภิปรายคำตอบร่วมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความเข้าใจในเรื่องที่รับผิดชอบตรงกัน นักเรียนวางแผนการนำเสนอสาระสำคัญของเรื่องที่ศึกษา ต่อที่ประชุมด้วยวิธีการที่กลุ่มเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น บทบาทสมมติ สาธิต วาดภาพ หรือรายงาน

5. ขั้นการเสนอรายงาน

นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงานตามที่ได้วางแผนไว้ รวมทั้งกระบวนการทำงานของกลุ่ม นักเรียนในชั้นร่วมกิจกรรมโดยการซักถามสิ่งที่สงสัยหรือตอบคำถามที่กลุ่มร่วมกันตั้งมา

6. ขั้นการวัดผล

1. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงกระบวนการทำงานและผลงานที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ทำความเข้าใจกับเกณฑ์การประเมินร่วมกัน ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2. นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ

รายละเอียดการประเมิน

สิ่งที่ประเมิน	ประเด็นที่ประเมิน	เครื่องมือ
ด้านความรู้	ความเข้าใจในการอ่าน	แบบทดสอบย่อย 10 ข้อ
ด้านกระบวนการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน 2. ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม 3. รับฟังและแสดงความคิดเห็น 4. ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น 5. การนำเสนอผลงาน 6. ความคิดสร้างสรรค์ 7. ความประณีตของผลงาน 	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม
ด้านคุณธรรมและค่านิยม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความกล้าแสดงออก 2. ความเคารพกติกา 3. ความกระตือรือร้นในการเรียน 	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านก่อนและ
การเรียน
- แบบทดสอบย่อยจำนวน 4 ชุด

แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำอธิบายวิธีทำข้อสอบ

1. แบบทดสอบฉบับนี้วัดความสามารถในการอ่าน มีคำถาม 40 ข้อ ให้เวลา 50 นาที
2. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบให้ 4 ตัวเลือก นักเรียนเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
โดยทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบ
3. ถ้าพบข้อใดยากให้เว้นไปก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงย้อนมาทำใหม่ และควรทำให้ครบทุกข้อ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1-2

Jit has a shop. It is "Tawan".

She cooks fried rice, soup, eggs and salad.

People like to go there.

1. What does she sell ?

She sells

- a. fruit
- b. food
- c. food shop
- d. her shop

2. People like to go there.

There หมายถึง

- a. Jit
- b. salad
- c. shop
- d. food

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 3

Tim goes to school on Monday to Friday.

He teaches English in pratom 4.

Students love him.

3. Tim doesn't go to school on.....

- a. Friday
- b. Thursday
- c. Wednesday
- d. Saturday

4. Where does Tim work ?

- a. in the kitchen
- b. in the bathroom
- c. In the bedroom
- d. In the classrom

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 5-7

Anna and Tom are new friends.

They are talking.

Anna : Where does your father work ?

Tom : At the hospital

Anna : Is he a doctor ?

Tom : No. He is a dentist.

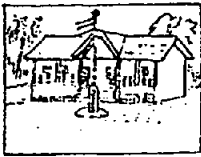
5. Where does Tom's father work ?

a.

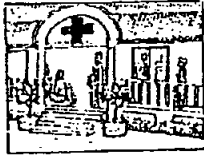


ภาษาอังกฤษ ป.4 หน้า 2

b.



c.



d.



6. What is Tom's father ?

a.



b.



c.



d.



7. คำใดเกี่ยวข้องกับ dentist

a. nose

b. eyes

c. ears

d. teeth

คำชี้แจง อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 8 - 9

My name is Tida. Dara is my friend. We are

in the same school. My father is a pilot and my mother is a teacher. Dara's father is a soldier and her mother is a nurse.

8. Who works in the plane ?

a. Tida's father

b. Tida's mother

c. Dara's father

d. Dara's mother

9. Is Dara's mother a doctor ?

a. No, she is a teacher.

b. No, she is a soldier.

c. No, she is a nurse.

d. No, she is a pilot.

10. What is Dara's father ?

a.



ภาษาอังกฤษ ป.4 หน้า 3

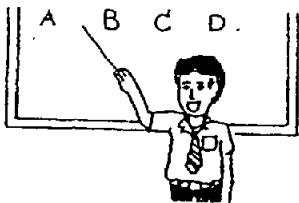
b.



c.



d.



คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม
ข้อ 11 - 13

Suda and Watee are friends. Suda
makes clothes but Watee makes tables.

They don't work on Sunday.

11. What is Suda ?

She is a

- a. tailor
- b. dressmaker
- c. cook
- d. carpenter

12. What is Watee ?

He is a.....

- a. painter
- b. driver
- c. carpenter
- d. sailor

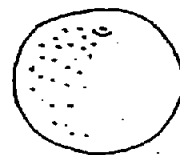
13. Who uses saw and hammer in
his work ?

- a. Satit
- b. Watee
- c. Satit and Watee
- d. Nobody

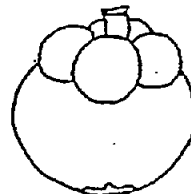
คำชี้แจง อ่านข้อความแล้วเลือกภาพที่มีความหมาย
ตรงกับข้อความที่กำหนด ข้อ 14 - 16

14. It is round and purple fruit.
It is sweet. It is

a.



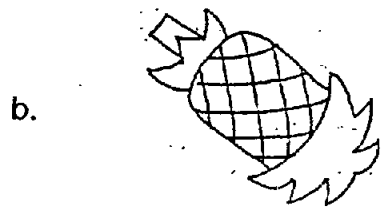
b.



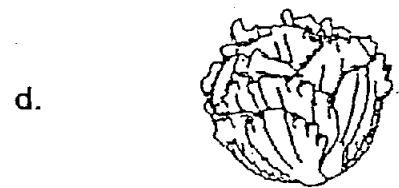
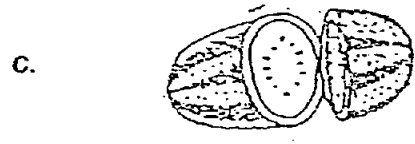
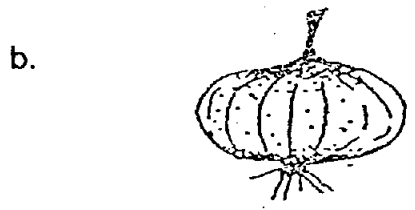
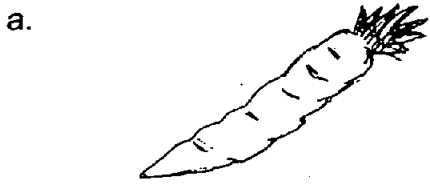
ภาษาอังกฤษ ป.4 หน้า 4



15. It is yellow and sweet. Monkeys likes to eat it. It is a.....



16. It is an orange vegetable. We put it in salad. It is a



ภาษาอังกฤษ ป.4 หน้า 5

คำชี้แจง อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ข้อ 17 - 19

Ek wants to buy some fruits. He is talking with Nan.

Ek : May I have some fruit, please ?

Nan : What do you want ?

Ek : Mangoes and rambutans.

Nan : How many ?

Ek : A kilo of mangoes and two kilos of rambutan.

17. ใจความสำคัญของเรื่องคือข้อใด

- a. Ek buys some fruit.
- b. Ek is talking with Nan.
- c. Nan buys some vegetable.
- d. Nan buys some fruits.

18. Where are they talking ?

- a. At the school.
- b. At the market.
- c. At the food shop.
- d. At the airport.

19. What work does Nan do ?

She is a.....

- a. fisherman
- b. foreman
- c. fireman
- d. fruitseller

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ข้อ 20 - 22

Malee goes to the market and buys two cabbages, a kilos of beans, seven tomatoes and a big fish. They are 60 baht.

20. Malee buysthings.

- a. three
- b. four
- c. five
- d. six

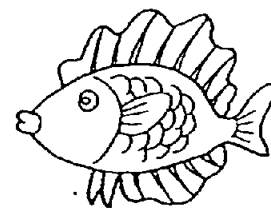
21. How much are they ?

They are

- a. fifty baht
- b. sixty baht
- c. seventy baht
- d. eighty baht

22. Malee doesn't buy.....

a.



b.

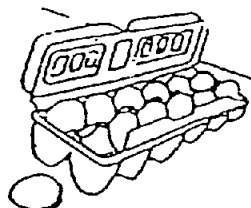


ภาษาอังกฤษ ป.4 หน้า 6

c.



d.



คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ข้อ 23

Mali and Jan are going to the market.

She wants to buy some vegetable.

This is the cost of vegetable today.

A kilo of bean = 15 baht

A dish of eggplants = 10 baht

A kilo of carrots + 40 baht

23 Jan buys a kilo of beans and a kilo of carrots. They are.....

a. forty - five baht

b. fifty - five baht

c. sixty - five baht

d. seventy - five baht

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ข้อ 24 - 25

Somsak is cooking fried rice. His friends Kanya and Rattana, are eating. Rattana has a sandwich, an orange and a glass of milk. Kanya has a hamburger, fried potatoes and a cup of coffee.

24. Which sentence is right ?

a. There are three boys in the kitchen.

b. There are two girls in the kitchen.

c. There are one boy and two girls in the kitchen.

d. The children are cooking.

25. Who doesn't drink coffee ?

a. Kanya

b. Rattana

c. Somsak and Kanya

d. Rattana and Somsak

คำชี้แจง อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ข้อ 26 - 27

At 12 o'clock, there are 5 children in the food shop.

Pim : What do you like to have ?

Nid : May I have some steak ?

Noi : May I have some hot dog ?

Chai : May I have a fried chicken ?

26. What is Pim ?

She is a.....

a. cook

b. seller

c. waiter

d. waitress

ภาษาอังกฤษ ป.4 หน้า 7

27. Where are they ?

They are in the.....

- a. restaurant
- b. classroom
- c. bedroom
- c. hospital

คำชี้แจง อ่านบทสนทนาต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ข้อ 28

Sara : Can I help you ?

Tim :

Sara : Here you are.

Tim : Thank you.

28. ประโยคที่หายไปคือประโยคใด

- a. May I have some tea, please ?
- b. May I sit here, please ?
- c. May I open the door, please ?
- d. May I go to the toilet, please ?

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบข้อ 29 - 31

There is a big basket on the table.

There are 4 apples, 3 oranges, 2 guavas and 10 mangoes in it. A durian is on the floor.

29. How many fruits are all together ?

There are

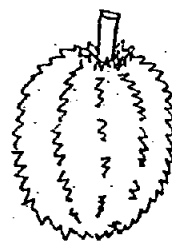
- a. eighteen
- b. nineteen
- c. twenty
- d. twenty - one

30. Are there ten oranges ?

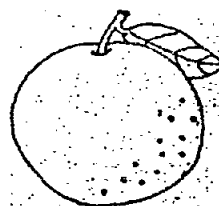
- a. No. There are two.
- b. No. There are three.
- c. No. There are five.
- d. Yes, there are.

31. Which fruit isn't in the basket ?

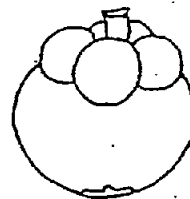
a.



b.



c.



d.



ภาษาอังกฤษ ป.4 หน้า 8

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบข้อ 32 - 33

Jan and her friend are in the food center.

They are looking at the menu.

Food

Sandwich 15 baht

Hot dog 12 baht

Salad 30 baht

Drink

Orange juice 15 baht

Lemon juice 13 baht

Milk shake 22 baht

Sweet

Ice cream 20 baht

32. A sandwich is

a. Fourteen baht

b. Fifteen baht

c. Fifty baht

d. Fifty - five baht

33. Jan eats a hot dog and drinks milk.

They are

a. Thirty - two baht

b. Thirty - three baht

c. Thirty - four baht

d. Fifty - five baht

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 34 - 37

Today Aporn and Apa go to the zoo.

They see many animals, tigers, zebras, giraffe

lions, monkeys birds, crocodiles and

hippopotamus. Aporn likes giraffes but

Apa

likes birds. They go home at 4 o'clock.

34. They see many animals.

They หมายถึง

a. Aporn and animals

b. Apa and animals

c. Aporn and Apa

d. Animals

35. Aporn and Apa goes home.....

a. in the morning

b. in the afternoon

c. in the evening

d. at night

36. Which sentence is **wrong** ?

a. Twelve birds are in the sky.

b. Six monkeys are on the tree.

c. Eleven fish are in the ground.

d. Two snakes are on the ground.

ภาษาอังกฤษ ป.4 หน้า 9

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 37

My house is big and green. There are many rooms, a kitchen, four bedrooms, a dining room and four bathrooms.

37. Which sentence is wrong ?

- a. My house is green.
- b. My house is big.
- c. I have a living rooms.
- d. I have a dining room.

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ข้อ 38 - 39

Today is Wednesday. The students are at Safari zoo. The teacher is pointing to an ostrich. It has two wings but it cannot fly. It is standing near giraffe.

38. What is standing near giraffe ?

- a. A teacher
- b. Students
- c. An ostrich
- d. A giraffe

39. What are the students looking at ?

- a. The zoo.
- b. The teacher.
- c. The ostrich.
- d. The wings.

Suda and Nid are in the park. They are walking and talking.

Suda : Do you like cats ?

Nid : Yes, I do.

Suda : What about snakes ?

Nid : I hate it.

Suda : What about birds ?

Nid : I like it.

40. They are talking about

- a. food
- b. drinks
- c. animals
- d. market.

แบบทดสอบย่อย หน่วย At the Zoo

Name.....Class.....No.....

คำชี้แจง นักเรียนดูภาพสัตว์และจับคู่ชื่อสัตว์ให้ถูกต้อง

A

B

.....1.



a. monkey

.....2.



b. horse

c. hippopotamus

.....3.



d. camel

e. snake

f. lion

.....4.

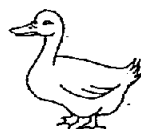


g. zebra

h. kangaroo

i. bird

.....5.



j. duck

.....6.



คำชี้แจง นักเรียนอ่านข้อความบรรยายลักษณะของสัตว์แล้วเขียนชื่อสัตว์ให้ถูกต้อง

Dolphins	Giraffes	Horses	Birds	Zebras
Buffaloes	Bees	Sheep	Fish	Elephants

6. They are tall animals. They have four long legs and a long neck.
They eat leaves.

.....

7. They are small animals. They can swim. They can not live out of water.

8. They are in Australia and New Zealand. They have soft and white hair.

.....

9. They are big animals. They have a long nose , long teeth and two big ears.

.....

10. They can fly. They live in trees. They can sing. They have two legs and two wings.

.....

คำชี้แจง นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11 – 12

โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Today is Sunday. Many people are at the zoo. Penny is talking to the monkey. David and Eric are riding horses. Mother and Susan are looking at the elephants.

11. Which sentence is **true** ?

- a. They are looking at the zoo.
- b. They are at the zoo on Sunday.
- c. Two boys are pointing to a horse.
- d. The monkey is eating a banana.

12. Which sentence is **not true** ?

- a. Penny like monkeys.
 - b. The horse is in the stable
 - c. Many boys and girls are at the zoo.
 - c. Susan and her mother are near the elephants.
-

แบบทดสอบย่อย หน่วย Food and Drink

Name.....Class.....No.....

คำชี้แจง นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 – 3 เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Mrs. Wood and Ginger are having lunch. Mr. Lee is their waiter.

Mr. Lee : Good afternoon.

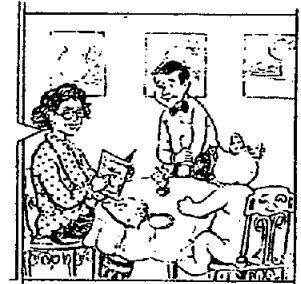
Mrs. Wood : I'd like some noodles, please. Do you have any noodles ?

Mr. Lee : Yes. I have some noodles. And you ?

Ginger : I'd like some fried chicken, please.

Do you have any fried chicken ?

Mr. Lee : No, I don't. I don't have any chicken.



1. Where are they ?

- | | |
|------------------|----------------------|
| a. At home | b. At the restaurant |
| c. At the office | d. At the market |

2. Why do they want to eat ?

They are

- | | |
|------------|-------------|
| a. hungry. | B. thirsty. |
| c. happy. | D. angry |

3. Which sentence is **not true** ?

- a. Mr. Lee is a waiter.
- b. Ginger has some fried chicken.
- c. Mrs. Wood has some noodles.
- d. Mrs. Wood and Ginger are having lunch.

คำชี้แจง นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 4 – 6

โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

At 7 o'clock Nida has some bread and jam. She likes orange juice but today she drinks milk. Natee has two pieces of pancake and Milo. He puts sugar and milk in Milo.

4. When do Nida and Natee have ?

- | | |
|--------------|-----------|
| a. Breakfast | b. Lunch |
| c. Supper | c. Dinner |

5. What does Nida drink today? She drinks

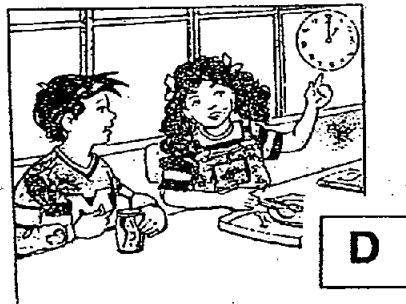
- a. Milo
- b. water
- c. orange juice
- c. milk

6. Why does he put sugar in Milo ?

Because he wants to make it

- a. sour
- b. hot
- c. sweet
- d. bitter

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านประโยคที่กำหนดแล้วจับคู่กับรูปภาพให้ถูกต้อง



7. The students are having lunch in the canteen.

8. Mark is not having lunch. He is not hungry.

9. Mark is asking Lisa "What time is it ?"

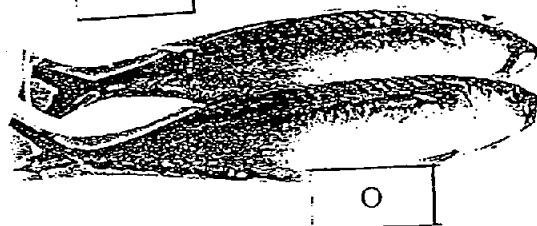
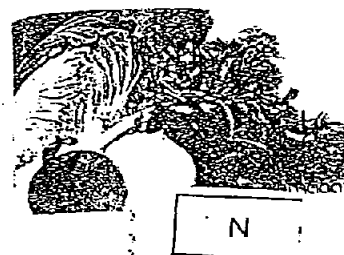
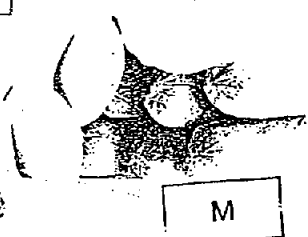
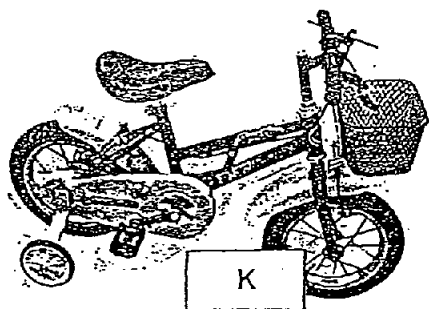
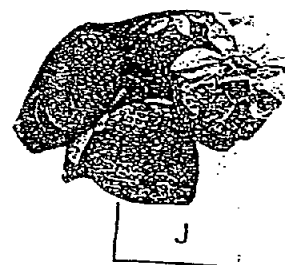
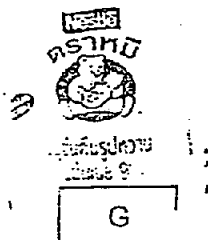
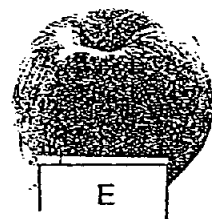
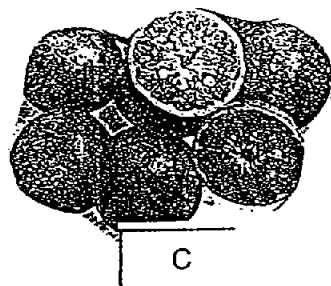
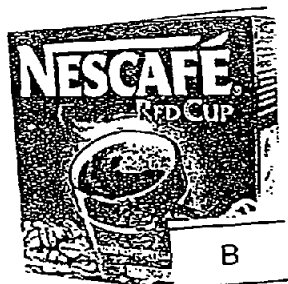
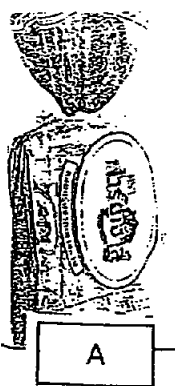
10. The students are walking to the classroom.

.....

แบบทดสอบย่อย หน่วย At the Market

Name.....Class.....No.....

คำชี้แจง ข้อ 1-5 ให้นักเรียนนำตัวอักษรใต้ภาพใส่ในข้อที่มีความสัมพันธ์กัน



1. Somsri's birthday is in March. She wants a new bicycle and a doll.
.....
2. Malinee likes fruit. Today she buys a kilo of grapes and strawberries.
.....
3. Linda goes to the market and buys a bag of rice and some pork.
.....
4. Surat is in the kitchen. He has a loaf of bread a can of milk
.....
5. Kanda has a big basket in her hand. There are some fish and a pack of coffee.
.....

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6 – 8

Sam : Good morning. Can I help you ?

Dara : Yes. May I have some carrots, please ?

Sam : How many ?

Dara : One kilo. How much ?

Sam : Twenty five baht.

6. Where is Dara ? She is at the

- | | |
|----------------|---------------|
| a. food center | b. fruit shop |
| c. market | d. house |

7. How much are the carrots ?

- | | |
|------------|------------|
| a. 15 baht | b. 25 baht |
| c. 35 baht | d. 45 baht |

8. What is Sam ?

He is a

- | | |
|-----------|-----------|
| a. seller | b. buyer |
| c. waiter | d. worker |

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9 – 10

Nid buys three lettuces, (15 baht), five cucumbers (15 baht) and two tomatoes (5 baht). She wants to make salad.

9. How many kinds of vegetables does Nid buy ?

- | | |
|---------|----------|
| a. Two | b. Three |
| c. Five | d. Ten |

10. How much does she buy ?

- | |
|------------------------|
| a. Twenty - two baht |
| b. Twenty - three baht |
| c. Twenty - four baht |
| d. Twenty - five baht |

.....

แบบทดสอบย่อย หน้า Occupations

Name.....Class.....No.....

คำชี้แจง นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เขียนบอกอาชีพของบุคคลในข้อ 1 – 5

Dentist	Policeman	Postman	Librarian
Doctor	Carpenter	Farmer	Barber

1. Naree's father works in a hospital. He takes care and give medicine to sick people.

2. Mana makes some furniture. He uses a hammer and a saw.

What is he?

3. Mr. Boon and Mrs. Mee work on a farm. They grow rice and corn.

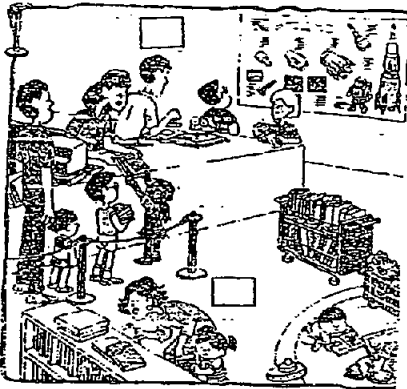
What are they ?

4. Watee is riding a motorcycle. He has a mailbag. He sends letters to Rattana. What is he ?

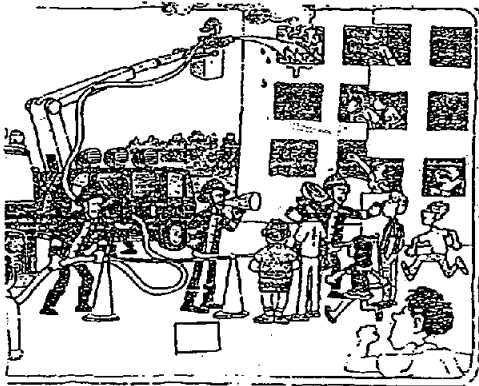
5. Sompong has a toothache. He goes to the clinic near his house.

He wants to see Miss Woods. What work does Miss Woods do ?

คำชี้แจง นักเรียนเลือกประโยคที่ถูกต้องเขียนใน ที่แสดงการบรรยายภาพ



- A. The librarian is stamping the book.
- B. Mother is helping Susan to choose the book.
- C. David is reading a book.



- A. There are six firemen in the picture.
- B. The people are talking to the fireman.
- C. The fireman is telling the people to stand back.



- A. The police is on the motorcycle.
- B. The police is at the desk.
- C. Father is talking to the policeman.

(Adapted from "TIMES 1000 WORDS TO TALK ABOUT")

ภาคผนวก ค

- แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนแบบ
สืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม

ผู้ประเมิน.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1	
1	บรรยากาศในการเรียนการสอนสนุกสนานดี						
2	นักเรียนมีโอกาสเลือกบทอ่านด้วยตนเอง						
3	นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน						
4	ทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ดีขึ้น						
5	กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนต้องค้นคว้า ตลอดเวลา						
6	ทำให้นักเรียนรู้จักพึ่งตนเอง						
7	ทำให้นักเรียนมีความสัมพันธ์กันดีขึ้น						
8	ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนเป็นอย่างดี						
9	ทำให้นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษได้มากขึ้น						
10	ทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ						
11	ทำให้นักเรียนรู้จักการแก้ปัญหา						
12	เป็นการฝึกให้นักเรียนใช้ความสามารถในการเรียนได้ อย่างเต็มที่						
13	ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น						
14	เป็นวิธีการที่นำไปใช้กับวิชาอื่นได้						
15	นักเรียนสามารถนำวิธีการนี้ไปใช้ในการหาความรู้ ด้วยตนเองได้						

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบสอบถามความคิดเห็นของ สมหวัง ชัยตามล. (2528)

สุพัตรา ศิริรักษ์. (2540) สุชาดา สมุทธศิริ. (2543)

กมลภัทร์ พุทธสันติธรรม. (2545) นฤมล เลียนสวัสดิ์. (2545)

ภาคผนวก ง

- รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการวิจัย

กลุ่ม	เลขที่	ก่อนวิจัย	หลังวิจัย	ผลต่าง	ผลต่าง
		40 คะแนน	40 คะแนน	Y-X=D	D ²
กลุ่มที่ 1	1	12	20	8	64
	2	12	22	10	100
	3	9	20	11	121
	4	10	21	11	121
	5	15	22	7	49
กลุ่มที่ 2	6	11	22	11	121
	7	14	22	8	64
	8	5	27	22	484
	9	12	20	8	64
	10	9	20	11	121
กลุ่มที่ 3	11	14	25	11	121
	12	8	26	18	324
	13	16	20	4	16
	14	12	28	16	256
	15	12	25	13	169
กลุ่มที่ 4	16	13	22	9	81
	17	11	21	10	100
	18	8	20	12	144
	19	15	20	5	25
	20	7	18	11	121
กลุ่มที่ 5	21	11	23	12	144
	22	12	25	13	169
	23	13	21	8	64
	24	10	19	9	81
	25	12	15	3	9
กลุ่มที่ 6	26	14	24	10	100
	27	11	21	10	100
	28	8	21	13	169
	29	9	22	13	169
	30	18	28	10	100
กลุ่มที่ 7	31	11	21	10	100
	32	11	22	11	121
	33	12	20	8	64
	34	9	23	14	196
	35	11	20	9	81
		11.34285714	21.88571429	369	4333

ตาราง 6 การสรุปผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่มโดยผู้วิจัยและนักเรียน ครั้งที่ 1

ผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็นผู้ประเมิน

ข้อที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	เฉลี่ย
ด้านการทำงานร่วมกัน									
1	ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน	2.20	2.00	2.00	2.20	2.40	1.80	2.40	2.14
2	ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม	2.40	2.20	1.80	2.20	2.40	1.80	2.20	2.14
3	รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม	2.20	2.20	2.00	2.20	2.20	1.80	2.20	2.11
4	ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น	1.60	2.20	1.80	2.20	2.40	2.00	2.20	2.06
ด้านผลงาน									
5	การนำเสนอผลงาน	1.80	2.00	2.00	2.20	2.20	2.00	2.00	2.03
6	ความคิดสร้างสรรค์	2.00	2.00	2.20	2.20	2.20	2.00	2.20	2.11
7	ความประณีต	1.80	2.00	2.00	1.80	2.00	1.60	2.00	1.89
ด้านจริยธรรม/ค่านิยม									
8	ความกล้าแสดงออก	2.00	2.20	2.20	2.00	2.60	2.00	1.80	2.11
9	การเคารพกติกา	2.20	2.20	2.20	2.00	2.00	2.00	2.20	2.11
10	ความกระตือรือร้นในการเรียน	2.20	2.20	2.20	2.00	2.00	2.20	2.00	2.11
	เฉลี่ย	2.04	2.12	2.04	2.10	2.24	1.92	2.12	2.08

ผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่ม โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมิน

ข้อที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	เฉลี่ย
ด้านการทำงานร่วมกัน									
1	ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน	2.24	1.80	2.12	2.28	3.00	1.84	2.40	2.24
2	ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม	2.24	1.80	2.12	2.28	2.48	1.80	2.64	2.19
3	รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม	2.20	1.84	1.96	2.36	2.44	1.72	2.52	2.15
4	ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น	1.88	2.08	2.24	2.04	2.40	1.72	2.28	2.09
ด้านผลงาน									
5	การนำเสนอผลงาน	2.20	2.08	1.68	2.12	2.56	1.64	2.60	2.13
6	ความคิดสร้างสรรค์	1.88	1.80	2.12	2.40	2.56	1.72	2.28	2.11
7	ความประณีต	1.96	2.00	2.00	1.96	2.00	1.68	2.08	1.95
ด้านจริยธรรม/ค่านิยม									
8	ความกล้าแสดงออก	2.28	2.24	2.08	2.00	2.08	1.72	2.48	2.13
9	การเคารพกติกา	2.36	2.20	1.92	2.44	2.52	1.84	2.40	2.24
10	ความกระตือรือร้นในการเรียน	2.04	2.20	2.16	1.84	2.24	1.80	2.44	2.10
	เฉลี่ย	2.13	2.00	2.04	2.17	2.43	1.75	2.41	2.13

ตาราง 7 การสรุปผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่มโดยผู้วิจัยและนักเรียน ครั้งที่ 2

ผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็นผู้ประเมิน

ข้อที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	เฉลี่ย
ด้านการทำงานร่วมกัน									
1	ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน	2.20	2.20	2.20	2.20	2.40	2.20	2.40	2.26
2	ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม	2.40	2.40	2.00	2.20	2.40	2.20	2.20	2.26
3	รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม	2.20	2.40	2.20	2.40	2.20	2.20	2.40	2.29
4	ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น	2.20	2.00	2.00	2.20	2.40	2.00	2.20	2.14
ด้านผลงาน									
5	การนำเสนอผลงาน	2.20	2.20	2.40	2.20	2.40	2.20	2.40	2.29
6	ความคิดสร้างสรรค์	2.20	2.00	2.20	2.20	2.20	2.20	2.20	2.17
7	ความประณีต	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00
ด้านจริยธรรม/ค่านิยม									
8	ความกล้าแสดงออก	2.00	2.20	2.20	2.00	2.60	2.00	1.80	2.11
9	การเคารพกติกา	2.20	2.20	2.20	2.20	2.00	2.20	2.20	2.17
10	ความกระตือรือร้นในการเรียน	2.20	2.20	2.20	2.20	2.00	2.20	2.00	2.14
	เฉลี่ย	2.18	2.18	2.16	2.18	2.26	2.14	2.18	2.18

ผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่ม โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมิน

ข้อที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	เฉลี่ย
ด้านการทำงานร่วมกัน									
1	ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน	2.48	2.08	2.48	2.80	2.88	2.24	2.44	2.49
2	ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม	2.24	1.76	2.12	2.68	2.80	2.28	2.60	2.35
3	รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม	2.24	2.36	2.08	2.60	2.60	2.20	2.36	2.35
4	ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น	2.20	2.08	2.04	2.28	2.24	2.12	2.04	2.14
ด้านผลงาน									
5	การนำเสนอผลงาน	2.12	2.00	2.24	2.80	2.40	1.60	2.40	2.22
6	ความคิดสร้างสรรค์	1.92	1.92	1.92	2.56	2.24	1.84	2.32	2.10
7	ความประณีต	1.52	1.92	2.04	2.36	2.12	1.72	1.96	1.95
ด้านจริยธรรม/ค่านิยม									
8	ความกล้าแสดงออก	1.96	2.44	2.08	2.52	2.12	1.84	2.80	2.25
9	การเคารพกติกา	2.32	2.44	2.06	2.76	2.60	2.24	2.60	2.43
10	ความกระตือรือร้นในการเรียน	1.34	2.12	2.28	2.48	2.16	2.12	2.24	2.11
	เฉลี่ย	2.03	2.11	2.13	2.58	2.42	2.02	2.38	2.24

ตาราง 8 การสรุปผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่มโดยผู้วิจัยและนักเรียน ครั้งที่ 3

ผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็นผู้ประเมิน

ข้อที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	เฉลี่ย
ด้านการทำงานร่วมกัน									
1	ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน	2.80	2.80	2.60	2.80	2.80	3.00	2.80	2.80
2	ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม	2.40	2.40	2.40	2.60	2.40	2.60	2.40	2.46
3	รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม	2.80	2.80	2.40	2.40	2.40	2.40	2.80	2.57
4	ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น	2.60	2.60	2.60	2.60	2.40	2.40	2.40	2.51
ด้านผลงาน									
5	การนำเสนอผลงาน	2.40	2.60	2.40	2.60	2.40	2.40	2.40	2.46
6	ความคิดสร้างสรรค์	2.40	2.40	2.60	2.60	2.40	2.40	2.40	2.46
7	ความประณีต	2.40	2.40	2.40	2.40	2.60	2.60	2.40	2.46
ด้านจริยธรรม/ค่านิยม									
8	ความกล้าแสดงออก	2.60	2.60	2.60	2.60	2.60	2.40	2.20	2.51
9	การเคารพกติกา	2.60	2.40	2.40	2.60	2.60	2.60	2.40	2.51
10	ความกระตือรือร้นในการเรียน	2.40	2.40	2.40	2.20	2.40	2.20	2.20	2.31
	เฉลี่ย	2.54	2.54	2.48	2.54	2.50	2.50	2.44	2.51

ผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่ม โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมิน

ข้อที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	เฉลี่ย
ด้านการทำงานร่วมกัน									
1	ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน	2.60	2.40	2.56	2.64	2.52	2.52	2.68	2.56
2	ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม	2.60	2.40	2.44	2.72	2.36	2.40	2.64	2.51
3	รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม	2.44	2.12	2.32	2.48	2.16	2.32	2.68	2.36
4	ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น	2.40	2.36	2.20	2.36	2.36	2.36	2.52	2.37
ด้านผลงาน									
5	การนำเสนอผลงาน	2.60	2.24	2.68	2.80	2.60	2.24	2.48	2.52
6	ความคิดสร้างสรรค์	2.28	2.32	2.28	2.52	2.40	2.24	2.40	2.35
7	ความประณีต	2.36	2.24	2.60	2.60	2.40	2.36	2.36	2.42
ด้านจริยธรรม/ค่านิยม									
8	ความกล้าแสดงออก	2.48	2.20	2.64	2.40	2.20	2.28	2.72	2.42
9	การเคารพกติกา	2.48	2.44	2.40	2.96	2.24	2.28	2.68	2.50
10	ความกระตือรือร้นในการเรียน	2.48	2.20	2.28	2.44	2.28	2.20	2.52	2.34
	เฉลี่ย	2.47	2.29	2.44	2.59	2.35	2.32	2.57	2.43

ตาราง 9 การสรุปผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่มโดยผู้วิจัยและนักเรียน ครั้งที่ 4

ผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็นผู้ประเมิน

ข้อที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	เฉลี่ย
ด้านการทำงานร่วมกัน									
1	ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน	2.60	2.80	2.60	2.80	2.60	2.60	2.80	2.69
2	ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม	2.40	2.60	2.80	2.80	2.80	2.80	2.60	2.69
3	รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม	2.60	2.60	2.60	2.40	2.60	2.60	2.40	2.54
4	ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น	2.60	2.60	2.60	2.40	2.60	2.40	2.60	2.54
ด้านผลงาน									
5	การนำเสนอผลงาน	2.80	2.60	2.80	2.60	2.80	2.80	2.60	2.71
6	ความคิดสร้างสรรค์	2.40	2.60	2.40	2.60	2.60	2.80	2.60	2.57
7	ความประณีต	2.40	2.40	2.40	2.60	2.60	2.60	2.60	2.51
ด้านจริยธรรม/ค่านิยม									
8	ความกล้าแสดงออก	2.80	2.80	2.60	2.60	2.80	2.80	2.60	2.71
9	การเคารพกติกา	2.60	2.60	2.80	2.80	2.80	2.60	2.60	2.69
10	ความกระตือรือร้นในการเรียน	2.60	2.80	2.60	2.80	2.40	2.40	2.60	2.60
	เฉลี่ย	2.58	2.64	2.62	2.64	2.66	2.64	2.60	2.63

ผลการประเมินพฤติกรรมกลุ่ม โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมิน

ข้อที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7	เฉลี่ย
ด้านการทำงานร่วมกัน									
1	ปรึกษาและวางแผนกับกลุ่มในการทำงาน	2.80	2.64	2.88	2.64	2.52	2.40	2.56	2.63
2	ร่วมมือทำงานกับสมาชิกในกลุ่ม	2.68	2.40	2.44	2.76	2.48	2.48	2.64	2.80
3	รับฟังและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม	2.52	2.40	2.40	2.60	2.48	2.28	2.64	2.47
4	ปรับแนวคิดของตนให้สอดคล้องกับผู้อื่น	2.52	2.20	2.56	2.56	2.28	2.36	2.52	2.43
ด้านผลงาน									
5	การนำเสนอผลงาน	2.44	2.52	2.72	2.76	2.80	2.53	2.60	2.62
6	ความคิดสร้างสรรค์	2.44	2.44	2.32	2.56	2.56	2.24	2.52	2.44
7	ความประณีต	2.28	2.52	2.72	2.32	2.48	2.20	2.44	2.42
ด้านจริยธรรม/ค่านิยม									
8	ความกล้าแสดงออก	2.52	2.44	2.52	2.72	2.72	2.56	2.76	2.61
9	การเคารพกติกา	2.52	2.56	2.68	2.76	2.56	2.28	2.64	2.57
10	ความกระตือรือร้นในการเรียน	2.32	2.40	2.72	2.40	2.64	2.20	2.68	2.48
	เฉลี่ย	2.50	2.45	2.60	2.61	2.55	2.35	2.60	2.55

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน

ข้อ	PH	PL	P	r		ข้อ	PH	PL	P	r	
1	1.00	0.58	0.79	0.42	เลือก	26	0.92	0.33	0.63	0.58	เลือก
2	0.83	0.42	0.63	0.42	เลือก	27	0.42	0.33	0.38	0.08	ตัดออก
3	0.58	0.08	0.33	0.50	เลือก	28	0.75	0.58	0.67	0.17	ตัดออก
4	1.00	0.33	0.67	0.67	เลือก	29	0.50	0.50	0.50	0.00	ตัดออก
5	0.75	0.42	0.58	0.33	เลือก	30	0.83	0.50	0.67	0.33	เลือก
6	0.83	0.56	0.67	0.33	เลือก	31	0.92	0.08	0.50	0.83	เลือก
7	0.83	0.50	0.67	0.33	เลือก	32	0.58	0.25	0.42	0.33	เลือก
8	0.67	0.25	0.46	0.42	เลือก	33	1.00	0.50	0.75	0.50	เลือก
9	0.75	0.25	0.50	0.50	เลือก	34	0.92	0.33	0.63	0.58	เลือก
10	0.75	0.50	0.63	0.25	เลือก	35	0.83	0.42	0.63	0.42	เลือก
11	0.83	0.50	0.67	0.33	เลือก	36	0.75	0.42	0.58	0.33	เลือก
12	0.50	0.08	0.29	0.42	เลือก	37	0.83	0.33	0.58	0.50	เลือก
13	0.92	0.17	0.54	0.75	เลือก	38	1.00	0.83	0.92	0.17	ตัดออก
14	1.00	0.58	0.79	0.42	เลือก	39	0.67	0.17	0.42	0.50	เลือก
15	0.92	0.58	0.75	0.33	เลือก	40	0.58	0.75	0.67	0.17	ตัดออก
16	0.50	25.00	0.38	0.25	เลือก	41	0.08	0.17	0.13	0.08	ตัดออก
17	0.83	0.42	0.63	0.42	เลือก	42	1.00	0.25	0.63	0.75	เลือก
18	0.75	0.25	0.50	0.50	เลือก	43	1.00	0.50	0.75	0.50	เลือก
19	1.00	0.33	0.67	0.67	เลือก	44	0.58	0.17	0.38	0.42	เลือก
20	0.25	0.58	0.42	0.33	ตัดออก	45	0.50	0.17	0.33	0.33	เลือก
21	0.83	0.42	0.63	0.42	เลือก	46	0.25	0.00	0.13	0.25	ตัดออก
22	0.67	0.17	0.42	0.50	เลือก	47	0.58	0.17	0.38	0.42	เลือก
23	0.67	0.50	0.58	0.17	ตัดออก	48	0.33	0.00	0.17	0.33	ตัดออก
24	0.67	0.33	0.50	0.42	เลือก	49	1.00	0.42	0.71	0.58	เลือก
25	0.75	0.33	0.54	0.42	เลือก	50	1.00	0.17	0.58	0.83	เลือก

Reliability = 0.8375

Student	Item	Total Score mean	Total Score variance
45	50	25.6444	62.64

Select group size 27%

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นางสาวละเอียด ดลบันดาล
เกิดวันที่	12 พฤศจิกายน 2497
สถานที่เกิด	อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	40/71 หมู่ 10 ตำบลบางกระสอบ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดเสมียนนารี เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โทร. 02 - 5894926
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	ศศ.ม. (สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2523	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2517	ป.กศ. สูง วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
พ.ศ. 2513	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ กรุงเทพมหานคร